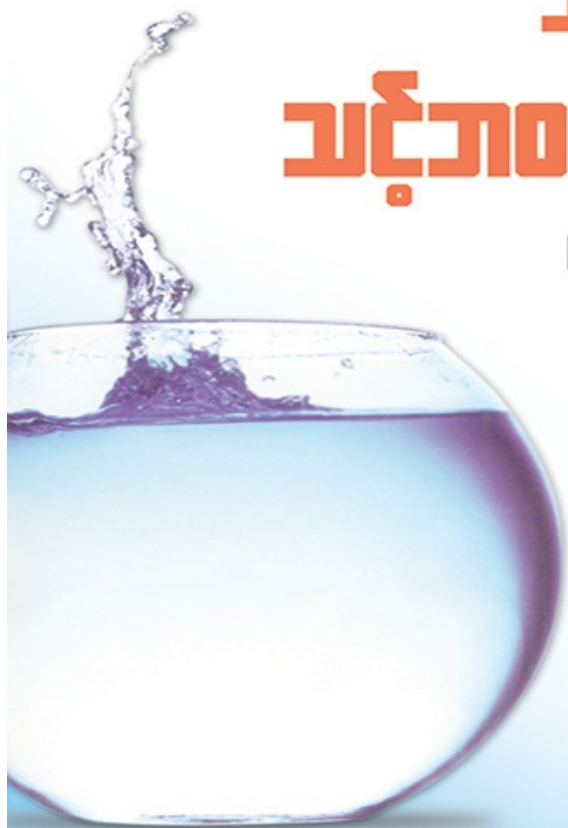

တုခဒးစာအုပ်တိုက်

သင်္ဃာလျှင် သင့်ဘဝပန်တီးရှင်

မြနင်းဆီ (Mrs Hninzi)

မူရင်းစာရေးသူအကြောင်း

Emmy ဆုရှင်ဂီတစာဆို Peter Buffet သည် သီချင်းရေး ဆရာ၊ ထုတ်လုပ်သူ၊ ဖြေဖျော်သူနှင့် ရုပ်ရှင်၊ တီဗီအတွက်တေးရေး ဆရာအဖြစ် ၂၈ နှစ်တိုင်တိုင် အောင်မြင်စွာလုပ်ကိုင်ခဲ့သည်။ သူသည် ၁၉၈၀ ပြည့်လွန်နှစ်များအစောပိုင်းက ထူးကဲသော MTV အစီအစဉ်၏ နောက်ကွယ်မှ ဂီတပညာရှင်တစ်ဦးဖြစ်သည်။ ၁၉၉၀ ပြည့်နှစ်၏ အော်စကာဆုရ Dances with Wolves ရုပ်ရှင်၏ အထွတ်အထိပ်ဖြစ် သည့် မှတ်သားလောက်ဖွယ် Fire dance ပြကွက်တွင် တစ်စတစ်စ ကျယ်လောင်လာသော တေးသီချင်းကိုရေးစပ်စီစဉ်သူလည်း ဖြစ်သည်။

Buffet သည် မူလအမေရိကန်တိုင်းရင်းသားတို့မှ စေ့ဆော်မှု ပေးသောဂီတအတွက် ဝေဖန်ရေးလောကမှ ချီးကျူးခံရသည်။ ကယ် ဗင်ကော့စ်နာထုတ်လုပ်သည့် Emmy ဆုရ ရှစ်နာရီကြာအခန်းဆက် ဇာတ်လမ်းတို 500 Nations ၏ တေးသွားအပြည့်အစုံကို ရေးစပ်ခြင်း အတွက် ထင်ရှားသည်။ မူလအမေရိကန်တိုင်းရင်းသားတို့မှပင် စေ့ဆော် မှုရှိသည့်ဂီတပြဇာတ် Spirit: The Seventh Fire အတွက်လည်း နာမည် ရသည်။ ဤပြဇာတ်တွင်တိုင်းရင်းသားအကများ၊ အဆိုများ တိုက်ရိုက်တင် ဆက်မှုနှင့် IMAX scale ရုပ်မြင်ပြကွက်များ ပါဝင်သည်။ ဤပြဇာတ်ကို ဝါရှင်တန်ဒီစီရှိ အမေရိကန်အင်းဒီးယန်းဆိုင်ရာ စမစ်သ်ဆိုနီယန် သမိုင်း ပြတိုက်ဖွင့်ပွဲ၏ တစ်စိတ်တစ်ပိုင်းအဖြစ် National Mall တွင် ပွဲဦးထွက် တင်ဆက်သည်။

မကြာသေးမီကာလကစပြီး Buffet အနေဖြင့် အဆိုပိုင်းနှင့်

ပိုနဲ့စပ်ကျယ်ပြန့်သော ပေါ့ပ်၊ ရော့ခ်အသံများကိုစမ်းသပ်ဖန်တီးသည်။သူ၏ နောက်ဆုံးလက်ရာတွင် ညင်သာပြီး အဟုန်တရွေ့ရွေ့တက်သော ရော့ခ်ဂီတအင်အားစုကို Simon and Garfunkel နှင့် Beck တို့၏ ဂီတ ကြောဖြင့် ပေါင်းစပ်ထားသည်။

Buffet သည် Grammy ဆုအဆိုပြုခံရသော အဆိုတော် Akon နှင့်ပေါင်းစည်းပြီးလူ့အခွင့်အရေးစေ့ဆော်မှုရှိသောတေးသီချင်း နှစ်ပုဒ်ကိုဖြန့်ချိခဲ့သည်။ တစ်ပုဒ်ကို ကုလသမဂ္ဂအထွေထွေညီလာခံ၏ အထူးအခမ်းအနားတစ်ခုတွင် ပွဲဦးထွက်အသုံးတော်ခံခဲ့သည်။ သူသည် နယူးအော်လင်းမြို့တွင် ကျင်းပသော Eve Ensler ၏ ဆယ်နှစ်မြောက် V Day အခမ်းအနားတွင် တစ်ဦးတည်းသော ဖြေဖျော်တင်ဆက်သူဖြစ် သည်။

အချက်အလက်ပိုမိုရယူလိုပါက www.peterbuffet.com သို့ ဝင်ကြည့်နိုင်ပါသည်။

*

ထုတ်ဝေသူအမှာ

လူတစ်ယောက်၏ ဘဝကို ပဲ့ပြင်ထုဆစ်သော၊ သွန်းလောင်း ပုံဖော်သော လက်များစွာ ရှိပါသည်။ မိဘ၊ ဆရာ၊ မိတ်ဆွေ၊ ရာထူး ဂုဏ်ဒြပ်၊ ငွေကြေး စသည်ဖြင့် ...။ မိဘတွေ၏ ဆန္ဒနှင့်ရည်မှန်းချက် များနောက်၊ ရာထူး၏ နောက်၊ ငွေကြေး၏ နောက်၊ ကြွယ်ဝမှုများ၏ နောက်၊ ဖိအားများ၏ နောက် တကောက်ကောက်လိုက်ရင်း မိမိတကယ် ဖြစ်ချင်သည့်၊ တကယ်ပျော်ရွှင်ရမည့်ဘဝကို စွန့်လွှတ်ခဲ့သူများလည်း ဒုန့်ဒေး။ တကယ်တော့ ဘဝဟူသည် ဘောင်များစွာဖြင့် အနားကွပ် ထားသည့် ပုံသေပန်းချီကားတစ်ချပ်မဟုတ်ပါ။ ရင်ခုန်စိတ်လှုပ်ရှားစရာ၊ ပျော်ရွှင်ကြည်နူးစရာ၊ ကျေနပ်ဝမ်းမြောက်စရာ၊ မျှော်လင့်ချက်များ အပြင် တာဝန်ဝတ္တရားများစွာဖြင့် ဖွဲ့စည်းထားသည့် သဘာဝ လက် ဆောင်တစ်ခုဖြစ်ပါသည်။ ထိုလက်ဆောင်ကို မိမိကိုယ်တိုင် လက်ခံပြီး မိမိကိုယ်တိုင်သာ ပုံဖော်ခွင့်ရမည်ဆိုပါလျှင် ထိုထက် ကျေနပ်စရာ ကောင်းသောအရာရှိလိမ့်မည်ဟုပင် မထင်ပါ။ သို့သော် အရေးကြီးသည့် အရာတစ်ခုမှာ ကံကောင်းမှုနှင့်အခွင့်အရေးကို ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင်ဖမ်းဆုပ် မိစေရန် မိမိရွေးချယ်သောဘဝကို ကိုယ်တိုင်ကျေနပ်ရင်း ရွေးချယ်မှု အတွက် အမြဲအရည်အချင်း ပြည့်ဝနေအောင်၊ အသင့်ရှိနေအောင် ကြိုးစားရန် လိုအပ်ခြင်းပင် ဖြစ်ပါသည်။ ရှိလာသည့် ကျွမ်းကျင်မှုနှင့် အတူ သက်မွေးဝမ်းကြောင်းပြုရာတွင် မိမိကျွမ်းကျင်မှုအတွက် ထောင် လွှားသော 'ငါ' နှင့် အလုပ်အပ်သူအပေါ်မြင်သည့် 'သူ' မရှိသင့်ဘဲ တစ်ခုခုပြီးမြောက်သွားအောင် အတူတကွလုပ်ရမည်ဟု လက်ခံထားရန် လည်း လိုပါသေးသည်။ မိမိယုံကြည်သော၊

ကျေနပ်ပျော်ရွှင်သောဘဝကို ကိုယ်တိုင်ရွေးချယ်ရင်း အောင်မြင်သောဘဝကို
ခိုင်မာမှန်ကန်သည့်ဆုံး ဖြတ်ချက်များဖြင့် တည်ဆောက်နိုင်ရန်အတွက်
ထောက်ကူပေးနိုင်မည့် စာအုပ်ကောင်းတစ်အုပ်ဖြစ်မည်ဟု ယုံကြည်ရင်း
စီစဉ်ထုတ်ဝေလိုက်ရ ပါသည်။

တူဒေးစာအုပ်တိုက်

*

မိတ်ဆက်စကား

ဤစာအုပ်တွင် အထုံပါရမီ၊ ပင်ကိုစွမ်းရည်များပါရှိခြင်းနှင့် လူ့လောကသို့ပြန်လည်ပေးဆပ်ခြင်း၊ မျှော်လင့်ချက်များနှင့် တာဝန် ဝတ္တရားများ၊ မိသားစုနှင့်အသိုင်းအဝိုင်း၊ ထို့ပြင် ယင်းတို့က ကျွန်တော် တို့ကို မည်သို့ပုံစံသွင်းသည် စသည့်အကြောင်းအရာများကို ဖော်ပြထား သည်။ ယခင်က မကြုံစဖူးဇိမ်ခံစရာများဖြင့် နှစ်သိမ့်မှုပေးသော်လည်း စီးပွားရေးအရ လည်းကောင်း၊ အခြားကိစ္စများအရ လည်းကောင်း၊ စိုးရိမ် ကြောင့်ကြမှုများဖြင့် ရစ်ပတ်လိမ်ဆွဲသည့် ယနေ့လူ့အဖွဲ့အစည်း၊ ယင်းတို့က ကျွန်တော်တို့ ဘဝရည်မှန်းချက်ကိုရှာဖွေရာတွင် အနှစ်သာရ မဲ့စေသလို စိတ်ရှုပ်ထွေးစေတတ်သည်ဆိုသည့်အကြောင်းများလည်း ပါဝင်သည်။

အတိုချုပ်ပြောရလျှင် ဤစာအုပ်သည် 'ဘဝတန်ဖိုးထားမှုများ' အကြောင်းဖြစ်သည်။ ကျွန်တော်တို့ ဤကမ္ဘာ၌ တိုတောင်းသောကာလ တစ်ခု၌ နေထိုင်ရာတွင် လုပ်သင့်လုပ်ထိုက်သည်များကို သတ်မှတ်ပေး သော ခံယူချက်များနှင့် ဝမ်းတွင်းအသိများအကြောင်း၊ အကျိုးရှိစွာ နေထိုင်သောဘဝတစ်ခုဖြစ်စေရန် လုပ်ဆောင်ချက်များနှင့် သဘောထားများအကြောင်းလည်းဖြစ်သည်။ သို့သော် 'ဘဝတန်ဖိုးထားမှုများ' သည် ကျွန်တော်တို့အတွက်အခရာကျသော မိမိကိုယ်မိမိလေးစားမှုနှင့် စိတ်ငြိမ်းချမ်းမှုဆိုသည့်ဆုလာဘ်များကိုရရှိစေသည့် မြေမြေသောအနှစ် သာရများဖြစ်သည်။

ဤစာအုပ်သည် ကိုယ်ပိုင်လက္ခဏာအကြောင်းလည်းဖြစ် သည်။

ကျွန်ုပ်တို့၏ ဘဝပေးတာဝန်များ၊ အထုံပါရမီများ၊ ဆုံးဖြတ်နိုင် စွမ်းနှင့် အမှတ်မထင်ဖန်လာပုံတို့မှ ကျွန်တော်တို့တစ်ဦးချင်းကို တစ်မူ ထူးခြားအောင် ဖန်တီးပေးခြင်းအကြောင်းလည်းဖြစ်သည်။

ကျွန်တော့်အမြင်တွင် တန်ဖိုးထားမှုများနှင့် ပင်ကိုစွမ်းရည် များကို ဒင်္ဂါးပြားတစ်ခုတည်း၏ နှစ်ဘက်ခြမ်းဟု အဓိပ္ပာယ်ရှိစွာခေါ်ဝေါ် နိုင်သည်ဟု ယူဆပါသည်။ ကျွန်တော်တို့တန်ဖိုးထားမှုများသည် ကျွန်တော်တို့၏ ရွေးချယ်မှုများကိုလမ်းပြပေးသည်။ ကျွန်တော်တို့ရွေး ချယ်မှုများသည် ကျွန်တော်တို့ မည်သူမည်ဝါဆိုသည်ကို သတ်မှတ်ပေး သည်။ ကျွန်တော်တို့သည်သာ ကျွန်တော်တို့ဘဝ၏ ဖန်တီးရှင်ဖြစ်သည်။ အမြင်သဘောထားသည် ရိုးရှင်းပါသည်။ သို့သော် ကျွန်တော်တို့ဘဝကို ကျွန်တော်တို့ဖန်တီးသည့်ဖြစ်စဉ်သည် ခက်ခဲရှုပ်ထွေးသည်၊ ဦးနှောက် လည်းရှုပ်ရသည်။ မျှော်လင့်ချက်များနှင့် ပြင်ပဖိအားပေးမှုများသည် ကျွန်တော်တို့၏ အစစ်မှန်ဆုံး ပင်ကိုအနေအထား၏ ကောက်ကြောင်းကို မှုန်ဝါးစေသည်။ စီးပွားရေးမျက်မြင်ကိုယ်တွေ့ အနေအထားကောင်း သည်ဖြစ်စေ၊ ဆိုးသည်ဖြစ်စေ၊ ယင်းသည် ဘဝအင်အား၏ ကြီးမားသော ကဏ္ဍအဖြစ် ပါဝင်သည်။ ထိုနည်းတူပင် ကံကောင်းခြင်းသက်သက် သည်လည်း အင်အားကြီးသောအခန်းကဏ္ဍမှပါဝင်ပါသည်။

အဆုံးစွန်တွင် ကျွန်တော်တို့နေထိုင်သောဘဝကို ကျွန်တော်တို့ ဖန်တီးသည်။ ယင်းသည် ကျွန်တော်တို့အတွက်အကြီးမားဆုံးဝန်ထုပ် ဝန်ပိုးဖြစ်သလို အကြီးမားဆုံးအခွင့်အလမ်းလည်းဖြစ်သည်။ ယင်းတို့ သည် ကျွန်တော် ဤစာမျက်နှာများတွင် ပြောပြလိုသည့်အချက်များ အားလုံး၏ အခြေခံမူ အကြောင်းပြချက်များဖြစ်သည်။

ဟုတ်ပါပြီ။ ကျွန်တော်တို့ မည်သို့သောလူစားမျိုးဖြစ်ရန် ရွေး ချယ်ကြမည်နည်း။ နေ့စဉ်ကျွန်တော်တို့ကြုံတွေ့ရသော ရွေးချယ်မှု အမြောက်အမြားထဲမှ အတိုက်အခံအနည်းဆုံးရှိမည့်လမ်းကြောင်းကို

ရွေးချယ်မည်လား၊ သို့မဟုတ် ကျေနပ်နှစ်သိမ့်မှုအများဆုံးပေးရန် အလားအလာရှိသည့်လမ်းကို ရွေးချယ်မည်လား။ အခြားသူများနှင့် အပေးအယူလုပ်ရာတွင် ရှိရမည့်ရင်းနှီးမှု၊ ရိုးသားမှုနှင့်သည်းခံမှုတို့မှ အောက်ကျို့ပြီး ရှောင်ဖယ်မည်လား၊ အားပါးတရရှိပြီး ပွင့်လင်းသော ဆက်ဆံရေးများအတွက် လမ်းဖွင့်ထားမည်လား။ လုပ်ငန်းကဏ္ဍတွင် လည်း အလုပ်တစ်ခုရှိရုံမျှနှင့် ကျေနပ်မည်လား (ယခုခေတ်တွင် ယင်း သည်ပင် မလွယ်လှပါ)၊ ပို၍ မြင့်မားသည့်ရည်မှန်းချက်ထားပြီး ၁၀ တစ်ခုကိုရှာဖွေရယူမည်လား။ ကျွန်တော်တို့လက်ခံရရှိထားသော ပင်ကို စွမ်းရည်များနှင့် ထိုက်တန်အောင် မည်သို့နေထိုင်ပြုမူကျင့်ရမည်နည်း။ မိမိတို့ရထားသည့် ပင်ကိုစွမ်းရည်ဖြင့် ပြန်လည်ပေးဆပ်ခြင်းအတတ် ပညာကို မည်သို့သင်ယူမည်နည်း။

ဤမေးခွန်းများအတွက်အဖြေများကို ကျွန်တော်တို့တစ်ဦးစီ၏ နှလုံးသားမှသာ ဖြေဆိုနိုင်မည်။ ဤစာအုပ်၏ ရည်ရွယ်ချက်မှာ အဆိုပါ အဖြေများကို ဖော်ထုတ်ပေးရန်၊ အတွေးစိတ်ကူးနှင့်ဆွေးနွေးမှုများ အတွက် အောက်ခံဘောင်တစ်ခုကို သတ်မှတ်ပေးရန်ဖြစ်ပါသည်။

သို့သော် ဤလိုစာအုပ်မျိုးရေးရန် ကျွန်တော့်တွင် ဘာအရည် အချင်းရှိပါသလဲ။ ရိုးစင်းသောအဖြေမှာ၊ 'ကျွန်တော်သည် အထူးအထွေ လူတစ်ဦးတော့ မဟုတ်ပါ။ ကျွန်တော်သည် လေ့ကျင့်ထားသည့် ဒဿန ပညာရှင်မဟုတ်သလို လူမှုဗေဒပညာရှင်လည်းမဟုတ်ပါ။ ကိုယ်ထူ ကိုယ်ထ ဆရာတစ်ဆူအနေဖြင့် ထူထောင်ရန်လည်း မရည်ရွယ်ပါ။ ကျွန်တော်၏ သင့်တော်သောအရည်အချင်းမှာ ကျွန်တော့်ဘဝဖြစ် သည်။ ထိုဘဝက အဆိုပါအကြောင်းအရာများကို နက်နက်နဲနဲတွေး တောရန် တွန်းအားပေးခဲ့သည်။

ဘဝကံစမ်းမဲနှိုက်ရာတွင်ကံကောင်းခြင်း (ကျွန်တော့်ဖခင်က 'သားအိမ်အောင်ဘာလေထီ-Ovarian Lottery ပေါက်ခြင်း' ဟုခေါ်ဝေါ်သည်)ကြောင့် ကျွန်တော်သည်ဂရုစိုက်ကြင်နာပြီး ထောက်ခံအား ပေးသည့်

မိသားစုမှမွေးဖွားသည်။ ဤမိသားစုက ကျွန်တော့်ကိုပေးသည့် ပထမဆုံးနှင့် အခရာအကျဆုံးလက်ဆောင်မွန်မှာ စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ ဘဝ အာမခံချက်ပင်ဖြစ်သည်။ အချိန်ကာလတစ်လျှောက် တဖြည်းဖြည်း နှင့် ထူးခြားကောင်းမွန်သောအံ့ဖွယ်ရာဆုကြေးအဖြစ် ကျွန်တော့်မိသားစု သည် ကြွယ်ဝချမ်းသာလာသည်။ ထင်ရှားကျော်ကြားလာသည်။ ကျွန်တော့် ဖခင် ဝါရင်ဘတ်ဖက်သည် အလုပ်ကြိုးစားခြင်း၊ ခိုင်မာသော ကိုယ်ကျင့် တရားရှိခြင်း၊ မြဲမြံသောအမြော်အမြင်ရှိခြင်း စသည့် အကြောင်းရင်း တို့ကြောင့် ကမ္ဘာပေါ်တွင်အချမ်းသာဆုံးနှင့် ဂုဏ်ပြုအလေးထားခံရဆုံး ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးဖြစ်လာခဲ့သည်။ ကျွန်တော် ယင်းကို သားသမီးပီတိဖြင့် ပြောခြင်းဖြစ်ပါသည်။ သို့သော် ယင်းသည် သူ၏ အောင်မြင်မှုများဖြစ် ပြီး ကျွန်တော်၏ အောင်မြင်မှုများ မဟုတ်ဆိုသည်ကိုတော့ ကျိုးနွံစွာ အသိအမှတ်ပြုပါသည်။ သင့်မိဘများသည် မည်သို့သော သူများပင်ဖြစ် စေ သင့်ဘဝကို သင်တွက်ဆရမည်။

ထို့ပြင် လူအများသိထားသလို ကျွန်တော့်ဖခင်သည် အမွေ ဆက်ခံရရှိသော ကြွယ်ဝချမ်းသာမှုနှင့်စပ်လျဉ်းပြီး ပြင်းထန်သော ခံယူ ချက်ရှိသည်။ အခြေခံအားဖြင့် သူ့ခံယူချက်အရ ငွေဇွန်းကိုကိုက်ပြီး မွေးဖွားလာသူသည် ကျောဘက်တွင်ငွေဓားထောက်ပြီးမွေးဖွားလာခြင်း နှင့်တူသည်ဟု ယုံကြည်သည်။ ယင်းသည် ဘဝရည်မှန်းချက်ကို လျော့ပါး စေပြီး စိတ်ဓာတ်လှုံ့ဆော်မှုကိုဆုတ်ယုတ်စေသည့်ပေါ့ပေါ့တန်တန် လက်ဆောင်မွန်ဖြစ်နေသည်ဟု သူယူဆသည်။ လူငယ်တစ်ဦးကို သူ့ဘဝ အတွက် တွက်ဆရသော ထူးကဲသည့်စွန့်စားခန်းမျိုး ချို့ငဲ့စေသည်။ ကျွန်တော့်ဖခင်သည် သူ၏ စိတ်ထက်သန်ပြင်းပြမှုကိုဖော်ထုတ်ပြီး ယင်း ကို အကောင်အထည်ဖော်နိုင်သည့် ကျေနပ်အားရမှုကိုရရှိခဲ့သည်။ သူ့ သားသမီးများကိုလည်း ထိုစိန်ခေါ်မှုနှင့်ကြည်နူးမှုရလဒ်ကို မဆုံးရှုံးစေ လိုပါ။ ထို့ကြောင့်

ဘတ်ဖက်မျိုးနွယ်စုများအတွက် မည်သည့် ယုံမှတ် အပ်နှံငွေမှ မထားပါ။
ကျွန်တော့်မောင်နှမများနှင့် ကျွန်တော်တို့သည် အသက် ကိုးနှစ်ပြည့်သည့်အချိန်တွင်
သင့်တင့်သော ငွေပမာဏတစ်ခုကို လက်ခံရရှိသည်။
နောက်ထပ်ဘာကိုမှမမျှော်လင့်ရန် နားလည်စေသည်။

အမှန်တကယ်ပင် သူသေဆုံးလျှင်လည်း သေတမ်းစာဖြင့် လွှဲ
ပေးသည့်အမွေပစ္စည်း ရှိမည်မဟုတ်တော့ပါ။ ၂၀၀၆ ခုနှစ်က ကျွန်တော့် ဖခင်သည်
သမိုင်းဝင်လောက်သည့် ပရဟိတအလှူဒါနအနေဖြင့် သူပိုင် ဆိုင်သည့်ငွေ၏
ကြီးမားသောငွေပမာဏဖြစ်သည့် ဒေါ်လာ ထောင် ပေါင်း ၃၇ သန်းကို
ဘီးလ်နှင့်မီလင်ဒါဂိတ်စ်ဖောင်ဒေးရှင်းသို့ လှူလိုက် သည်။ တစ်ချိန်တည်းမှာပင်
ဒေါ်လာသန်းတစ်ထောင်စီတန်သော ကုသိုလ်ဖြစ် ငွေပဒေသာပင်များကိုစိုက်ထူပြီး
သူ၏ သားသမီး သုံးဦးမှ စီမံကွပ်ကဲရန် စီစဉ်သည်။

သို့ဖြစ်၍ ဇောက်ထိုးစကားတစ်ခုပြောရမည်ဆိုလျှင် ယနေ့ အသက် ၅၀
တွင် ကျွန်တော်သည် ဒေါ်လာ သန်းတစ်ထောင်တန်ဖိုး ရှိသည့် ပဒေသာပင်ကို
ကြီးကြပ်ရခြင်း၏ ကြီးမားသည့်အခွင့်အလမ်း နှင့် တာဝန်ကိုယူထားရသော်လည်း
ကျွန်တော့်အတွေးတွင် ကျွန်တော် သည်
ဣန္ဒြေမပျက်အလုပ်လုပ်နေရသူတစ်ဦးအဖြစ်သာ မြင်သည်။ ကျွန်တော်သည်
သီချင်းရေးစပ်သူ ဂီတသမားတစ်ဦးသာဖြစ်ပြီး အခြား
လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်များကဲ့သို့ပင် ဘဝအဆင်ပြေခြင်းသည် မိမိ၏ နောက်
ဆုံးရေးစပ်မှုကောင်းခြင်း၊ မကောင်းခြင်းပေါ်တွင်သာ မူတည်ပြီး
နောက်ထပ်ရေးစပ်မှုက ပေးမည့်အောင်မြင်မှုထက် ပိုမိုစံစားရမည် မဟုတ်သလို
လျော့နည်းပြီးလည်းစံစားရမည်မဟုတ်ပါ။

သို့သော် ကိစ္စမရှိပါ။ ကျွန်တော်နှစ်သက်သည့် အလုပ်ကို
ကျွန်တော်လုပ်နေသည်။ ကျွန်တော်ရွေးချယ်ထားသည့် အလုပ်ဖြစ် သည်။
အခြားမည်သည့်ရွေးချယ်မှုကိုမှမလိုလားပါ။ ကျွန်တော့်အနေဖြင့် ကျွန်တော့်ဖခင်၏

မျိုးစေ့ဗီဇကိုသာ ရရှိခြင်းမဟုတ်၊ ၎င်း၏ ဒဿန အများစုကိုလည်း မှတ်သားလေ့ကျက်မိဟန်တူပါသည်။

ကျွန်တော့်ဆိုလိုရင်းကို အဓိပ္ပာယ်ကောက်မလွဲပါနှင့်။ ကျွန်တော် အခွင့်ထူးများခံစားရသည့်ဘဝအဖြစ် မွေးဖွားခဲ့သည်ကို ကျွန်တော်သိပါ သည်။ ကျွန်တော့်ဖခင်ထံမှရရှိသော စီးပွားရေးမတည်ငွေသည် အတော် အသင့်သာရှိသည်ဆိုသော်လည်း လူအများစုရနိုင်သည့်ပမာဏထက် တော့ များပါသည်။ ထိုက်တန်စွာရှာဖွေခဲ့ရခြင်းတော့ မရှိပါ။ အလားတူ ပင် ကျွန်တော့်အရည်အချင်းကြောင့်မဟုတ်ဘဲ ကျွန်တော့်နောက်ဆုံး နာမည် (ဘတ်ဖက်) ၏ ကျော်ကြားမှုကြောင့် အမျိုးစုံလင်ပြီး များသော အားဖြင့် လက်ဆုပ်လက်ကိုင်မပြနိုင်သော အကျိုးအမြတ်များကို ရရှိခံ စားရသည်။ ဤအခွင့်အလမ်းများကိုငြင်းပယ်မည့်အစား ကျွန်တော့် ဘဝတစ်လျှောက် ယင်းတို့၏ အဓိပ္ပာယ်၊ ပါဝင်ပတ်သက်မှုနှင့် အကျိုး ဆက်များအကြောင်း စိတ်တွင်နပ်နပ်လုံးသည်။

ကျွန်တော်တို့မိသားစုမှ အထူးအလေးထားသော လူသိထင် ရှား ကျမ်းကိုးတစ်ခုရှိသည်။ ယင်းသည် ရှင်လုကာခရစ်ဝင်ပါ 'အကြင် သူ၌ များစွာသောဥစ္စာကို အပ်နှင်း၏ ။ ထိုသူသည် အများကိုဆပ်ရ၏ ' ဖြစ်သည်။ ကျွန်တော်တို့အား ရှင်းလင်းစွာသိထားစေသည်မှာ ဘဝ၏ အရေးကြီးဆုံးလက်ဆောင်မွန်များသည် ငွေရေးကြေးရေးနှင့် ဘာမှ မဆိုင် ဆိုခြင်းပင်။ အဆိုပါ လက်ဆောင်မွန်များတွင် မိဘ၏ ချစ်ခြင်း မေတ္တာ၊ ရင်းနှီးသောလူအသိုင်းအဝိုင်းနှင့် နွေးထွေးသော ခင်မင်ရင်းနှီးမှု များ၊ စေ့ဆော်မှုပေးသောဆရာ/ဆရာမများ၊ ကောင်းရာညွှန်ပြသူများ၊ ထိုသူတို့အားလုံးသည် ကျွန်တော်တို့ဖွံ့ဖြိုးမှုတွင် စိတ်ဝင်တစားနှင့် သာ ယာကြည်နူးကြသည်။ ထူးခြားသည့် ပင်ကိုစွမ်းရည်နှင့် အစွမ်းအစတို့ ရှိသလို မျှဝေခံစားတတ်ခြင်းနှင့်အလုပ်ကြိုးစားခြင်း စွမ်းရည်လည်းရှိ သည်။

ဤပင်ကိုစွမ်းရည်တို့ကို လေးစားရမည်၊ အကျိုးအမြတ်တို့ကို
ပြန်လည်ပေးဆပ်ရမည်။

ယင်းကို မည်သို့လုပ်ဆောင်ရမည်နည်း။ ကျွန်တော်တို့ မတောင်း ခံဘဲ
အနည်းနှင့်အများ ကျပန်းရရှိသောအထုံပါရမီ၊ ပင်ကိုစွမ်းရည်တို့ အတွက်
မည်သို့ပြန်လည်ပေးဆပ်မည်နည်း။ ပေးဆပ်ရုံသာမဟုတ်၊ မည်
သို့ချဲ့ထွင်အားမြှင့်ပြီး ကျွန်တော်တို့၏ သေးငယ်သောဝန်းကျင်ကို ကျော် လွန်၍
ကမ္ဘာတွင်ထူးခြားမှုတစ်ခုရှိအောင် မည်သို့စွမ်းဆောင်မည်နည်း။
ကျွန်တော်တို့မျှော်မှန်းချက်နှင့် ဝန်ဆောင်မှု၊ တစ်ကိုယ်ရေ ရည်မှန်းချက် နှင့်
အများကောင်းကျိုး စသည်တို့ကို မည်သို့ချိန်ညှိမည်နည်း။ ကျွန်တော်
တို့ကိုဖိအားပေးသော၊ ကျွန်တော်တို့အတွက် အစစ်အမှန်မဟုတ်သည့်
ဘဝညွတ်ကွင်းသို့မကျဆင်းမိအောင် မည်သို့ ရှောင်တိမ်းမည်နည်း။
ကျွန်တော်တို့အတွက် သတ်မှတ်ထားသည့်အောင် မြင်မှုပုံစံရောက်အောင်
ကျွန်တော်တို့ မည်သို့လျှောက်လှမ်းမည်နည်း။ ထိုအောင်မြင်မှုသည် ဘဝ
တန်ဖိုးထားမှုများနှင့် အခြေအမြစ်ရှိမှုများပေါ်တွင် အရင်းခံပြီး အသ
ပြာပေါ်တွင်လည်းကောင်း၊ အခြားလူများ၏ အထင်ကြီးသဘောကျမှု
ပေါ်တွင်လည်းကောင်း အရင်းမခံပါ။ ပြောင်းလဲနေသောဖက်ရှင်များ နှင့်
ဆိုးဝါးသော စီးပွားရေးအနေအထားမှလည်း မမှေးမှိန်စေနိုင်သလို
မပျောက်ပျက်စေနိုင်ပါ။ ကျွန်တော်၏ ဝမ်းတွင်းအသိနှင့် လေ့လာတွေ့ ရှိချက်အရ
များစွာသောသူတို့သည် ဤမေးခွန်းများဖြင့် နပန်းလုံးနေ ကြရသည်ဟု
ကျွန်တော်ယုံကြည်ပါသည်။ ၎င်းတို့၏ ဆန္ဒရည်မှန်းချက် များသည် အရဲစွန့်မှုနှင့်
စတေးမှုများရှိစေနိုင်ပြီး ပုံမှန်လမ်းကြောင်းမှ ရဲတင်းစွာ
ခွဲထွက်ရမည်ဖြစ်သော်လည်း ကိုယ့်လမ်းကိုယ်ရွေးချယ်သည့် လူငယ်လူရွယ်များ
ရှိသည်။ သားသမီးများသည် ၎င်းတို့ခံစားပိုင်ခွင့်ရှိ သည့် အရာများဖြင့်
ဘဝင်ခိုက်နေပြီး ကြိုးစားမှုမရှိခြင်းအစား ကျေးဇူး တရားသိတတ်ခြင်း၊

စွန့်စားတတ်ခြင်းတို့ကို နားလည်ခံယူတတ်အောင်
ခိုင်မာသည့်ဘဝတန်ဖိုးထားတတ်မှု ကိန်းအောင်းစေလိုသည့် မိဘများရှိ သည်။

ဤသို့သောသူများနှင့် ဆရာ/ဆရာမများ၊ သူနာပြုများ၊ စီးပွား
ရေးဦးဆောင်သူများ၊ အနုပညာရှင်များစသည့် အခြားများစွာသော သူတို့သည်
ဥစ္စာဓနတွင် ယခင်က မကြုံစဖူးကြွယ်ဝသလို မျှတမှုမရှိခြင်း တွင်လည်း
စိတ်ပျက်ဖွယ်လိလိဖြစ်သော လူ့ဘောင်အဖွဲ့အစည်းတစ်ခု ၏ အလိုအလျောက်
အသင်းဝင်များဖြစ်နေသည်ကို သတိပြုမိကြ သည်။
၎င်းတို့သည်အသိတရားရှိသောသူများဖြစ်ကြသည်။ ၎င်းတို့ ရရှိ ပိုင်ဆိုင်ထားသော
ပင်ကိုစွမ်းရည်တို့ကိုလေးစားတန်ဖိုးထားပြီး အသက်
မွေးဝမ်းကျောင်းအတွက်သာမဟုတ်၊ ထူးခြားမှုတစ်ခုခုရှိအောင် အသုံး
ချလိုကြသည်။ ဤစာအုပ်အနေဖြင့် စစ်မှန်သောဘဝကို လည်းကောင်း၊
မည်သို့ပြန်လည်ပေးဆပ်ရမည်ကို လည်းကောင်း ရှာဖွေနေကြသော
သူများကိုကူညီရာရောက်ပြီး နှစ်သိမ့်မှုပေးနိုင်မည်ဆိုပါက ကျွန်တော်
မျှော်မှန်းထားသည်ကို ဖြစ်မြောက်စေနိုင်ပါလိမ့်မည်။

*

(၁)

သင်သည် ပုံမှန်စံနှင့်သာ နေသားကျနေသည်

'မင်းက ဝါရင်ဘတ်ဖက်ရဲ့သားလား။ ဒါပေမဲ့ မင်းပုံစံက ပုံမှန်ပဲ'။

ကျွန်တော့်ဘဝတစ်လျှောက် ဤမှတ်ချက်ကို ပုံစံအမျိုးမျိုးဖြင့် ကြားခဲ့ရပြီး ယင်းကို ကျွန်တော်က ချီးမွမ်းစကားတစ်ရပ်အနေဖြင့် မှတ် ယူသည်။ ကျွန်တော့်အတွက် ချီးမွမ်းစကားအနေဖြင့်မဟုတ်ဘဲ ကျွန်တော့် မိသားစုအတွက်ဖြစ်သည်။

ဘာကြောင့်လဲ။ ပြောရမည်ဆိုလျှင် 'ပုံမှန်'ဆိုသည်မှာ လူတစ်ဦးသည် အခြားလူသားတို့အကြား ထိရောက်စွာ သွားလာလှုပ်ရှားနိုင် ပြီး ထိုသူတို့၏ နားလည်လက်ခံမှုကိုရရှိထားခြင်းကို ဆိုလိုသည်။ အခြား တစ်နည်းဖြင့် ပြောမည်ဆိုလျှင် ထိုသူသည် သူ့ဘဝကို သူအကောင်းဆုံး ဖြစ်အောင်လုပ်နိုင်ဖို့ အကောင်းဆုံးဖြစ်နိုင်ခြေကို ရရှိထားခြင်းပင်ဖြစ် သည်။

ဤအစွမ်းအစသည် ကျွန်တော်တို့အားလုံးကို ချိတ်ဆက်ပေး လျက်ရှိသည့် လူမှုရေးနှင့် စိတ်ခံစားမှုဆိုင်ရာတန်ဖိုးထားမှုများကို ပွေ့ဖက်ခြင်းမှသာ ရရှိနိုင်မည်။ ထိုတန်ဖိုးများကို မိသားစုအတွင်း သင်ယူ ခြင်း ဖြစ်သည်။ ပို၍ တိကျစွာပြောရမည်ဆိုလျှင် မှတ်သားလေ့ကျင့်ယူ ရသည်။

အဆိုပါ အဓိကတန်ဖိုးထားမှုများသည် ကျွန်တော် ဤစာအုပ် တွင် ချပြလိုသည့်အကြောင်းအရာများ၏ အရင်းခံဖြစ်သည်။ သို့ဖြစ်၍ အချို့သောတန်ဖိုးများကို ပို၍ နီးကပ်စွာလေ့လာပြီး ယင်းတို့ကို မည်သို့

လက်ဆင့်ကမ်းသည်ဆိုခြင်းကို သုံးသပ်ဆင်ခြင်ကြပါစို့။

စာရင်း၏ ထိပ်ပိုင်းတွင် ကျွန်တော်ထားလိုသည်မှာ 'ယုံကြည် စိတ်ချမှု' ဖြစ်သည်။ အကျယ်ပြောရမည်ဆိုလျှင် ယုံကြည်စိတ်ချမှုဆို သည်မှာ ကမ္ဘာကြီးသည် ကောင်းမွန်သောနေရာတစ်ခုဖြစ်သည်ဟု ယုံ ကြည်ခြင်းဖြစ်သည်။ ပြီးပြည့်စုံသောနေရာတစ်ခု မဟုတ်သည်ကိုတော့ လူတိုင်းမြင်နိုင်ပါသည်။ သို့သော် ကောင်းမွန်သော နေရာတစ်ခုဖြစ်ပြီး ထိုထက်ပိုမိုကောင်းမွန်အောင်လုပ်ပေးရန် ထိုက်တန်သော နေရာတစ်ခု ဖြစ်သည်။ သင် ဤလောကတွင် (ကောင်းမွန်သော စိတ်ထားရှိနေခြင်း အပါအဝင်) သွက်လက်ထိရောက်စွာ လှုပ်ရှားလိုပါက ဤယုံကြည်ချက် သည် လွန်စွာပင်အသုံးဝင်ပါသည်။

လောကကြီးကို ယုံကြည်စိတ်ချမှုအား လူများကိုယုံကြည်စိတ် ချမှုမှ ခွဲထုတ်မရပါ။ လူသားတို့သည် မည်မျှပင်အပြစ်အနာအဆာ ရှိရှိ အခြေခံအားဖြင့် စေတနာကောင်းကြသည်ဟု ယုံကြည်ခြင်းဖြစ်သည်။ လူများသည် မှန်သည့်အလုပ်ကို လုပ်လိုကြသည်။ သိသာစွာပင် လူများ ကို အမှားလုပ်မိစေရန် ကြိုလင့်နေသော ဘေးရန်များနှင့် ဖြားယောင်း မှုများ များပြားစွာရှိသည်။ သို့သော် အမှားလုပ်ခြင်းသည် ကျွန်တော်တို့ ၏ စစ်မှန်သော သဘာဝ ဗီဇမှ သွေဖည်ခြင်း၊ သစ္စာဖောက် ခြင်းဖြစ် သည်။ ကျွန်တော်တို့၏ စစ်မှန်သော သဘာဝ ဗီဇမှာ မျှတခြင်းနှင့် ကြင် နာခြင်းဖြစ်သည်။

ယင်းကို လူတိုင်းတော့ ယုံကြည်သည် မဟုတ်ပါ။ အချို့လူများ က လူသားတို့သည် အခြေခံအားဖြင့် ဆိုးသည်ဟု ယူဆကြသည်။ ဆိုလို သည်မှာ အခွင့်အလမ်းတို့ကို ဖမ်းယူဆုပ်ကိုင်သည်၊ ယှဉ်ပြိုင်သည်၊ လိမ် တတ် ညာတတ်သည်။ ပွင့်လင်းစွာပြောရမည်ဆိုလျှင် ထိုအမြင်ရှိသူများ ကို ကျွန်တော် သနားသည်။ သူတို့အနေဖြင့် တစ်နေ့တာကို ကျော်ဖြတ်ရ သည်မှာ လွန်စွာပင်ခက်ခဲမည်။ ပွင့်လင်းသော ခင်မင်ရင်းနှီးမှုများကို ထိန်းထားနိုင်မည် မဟုတ်သလို၊ လုပ်ငန်းကဏ္ဍတွင်လည်း အမြဲလိုလို လျှို့ဝှက်ကြံစည်ပြီး

သံသယများလည်း ရှိနေမည်။ ချစ်ခြင်းမေတ္တာကိုပင် သံသယရှိမည်။

'လူတို့သည် အခြေခံအားဖြင့် ကောင်းသည်' ဆိုခြင်းကို ယုံကြည်သက်ဝင်ခြင်းသည် ကျွန်တော်တို့အား ဤလောကကြီးတွင် နေသာထိုင်သာရှိစေသော အချက်အချာကျသည့် တန်ဖိုးထားမှုများထဲမှတစ်ခု ဖြစ်သည်။

ဤ အခရာကျလှသည့် ယုံကြည်စိတ်ချမှုသည် ဘယ်ကလာ သနည်း။ ယင်းသည် ချစ်ခင်ကြင်နာသောမိသားစုမှစတင်ပြီး ဂရုတစိုက် ရှိကာ လုံခြုံမှုပေးသော အသိုင်းအဝိုင်းနှင့်လည်း ဆက်နွှယ်သည်။

ကျွန်တော် ကြီးပြင်းရသည့်ဘဝသည် အတော်ပင် ကံကောင်း ပါသည်။ ကျွန်တော်တို့၏ ကျော်ကြားစွာရွှေ့လျားမှု အလွန်ရှိသော လူ့ အဖွဲ့အစည်းတွင် ကျွန်တော့်မိသားစုသည် မှတ်သားဖွယ် တည်ငြိမ်မှု ရှိသည်။ ကျွန်တော်ကြီးပြင်းသောအိမ်သည် ကျွန်တော့်ဖခင် ၁၉၅၈ ခုနှစ်တွင် ဒေါ်လာ ၃၁,၅၀၀ ဖြင့် ဝယ်ယူခဲ့သော ၂၀ ရာစုအစောပိုင်း ခေတ်က ထပ်ဆင့်ခဲ့ထားသော အိမ်ခန်းမျိုးဖြစ်ပြီး သာမန်ပင်ဖြစ်ပါ သည်။ ကျွန်တော့်မိခင်ကြီးပြင်းခဲ့သည့်နေရာမှ နှစ်ဘလောက်သာ ကွာ ဝေးပါသည်။ ကျွန်တော့်အဘိုးအဘွားများက ထိုအိမ်တွင် နေထိုင်သေး သည်။ အိုမာဟာမြို့သည် ကျွန်တော်တို့ပတ်ဝန်းကျင်တွင် လူနေအိမ်ခြေ တိုးပွားလာသည်။ အိမ်နီးနားချင်းရပ်ကွက်သည် မြို့ပြပုံစံနှင့် ကျေးလက် ပုံစံရောထွေးထားသလို ဖြစ်နေသည်။ ကျွန်တော်တို့လမ်းမသည် မြို့အဝင်အထွက် အဓိက သွေးလွှတ်ကြောဖြစ်သည်။ သို့သော် ကျွန်တော် တို့အိမ်သည် တင်းကုပ်ကြီးနှင့်တူသည်။ အယ်မီတီဗီးလ် သူရဲကားထဲ ကလို မျက်ရည်စက်ပုံစံ ထပ်ခိုးပြတင်းပေါက်များရှိသည်။ ကျွန်တော်တို့ အိမ်ဘေးမှ သေးငယ်သောနေရာလပ်တွင် ပြောင်းဖူးခင်း လေးတစ်ခုကို အပျော်စိုက်ထားသည်။

ကျွန်တော် လမ်းဖြတ်မကူးမီ ဘယ်ညာ ကြည့်တတ်ပြီဆိုသည် ကို သက်သေပြနိုင်သည့်အချိန်မှစပြီး ကျွန်တော့်အဘိုးအဘွားများအိမ် သို့ တစ်ယောက်တည်း လမ်းလျှောက်သွားခွင့်ပြုပါသည်။ ကျွန်တော့် မိဘများ၏

နေအိမ်နှင့် ကျွန်တော့်အဘိုးအဘွားများ၏ နေအိမ်ကြား နေရာလပ်သည်
အချစ်ပူဖောင်း၊ သို့မဟုတ် အချစ်စင်္ကြံတစ်ခုနှင့်တူ သည်။
ခရီးအစအဆုံးနှစ်နေရာစလုံးတွင် ကျွန်တော့်ကိုပွေ့ဖက်ကြ သည်။
ကျွန်တော့်အဘွားသည် ယနေ့ခေတ်အခါတွင် ပျောက်ကွယ်နေ ပြီဖြစ်သော
အိမ်ရှင်မအမျိုးအစား၏ သမားရိုးကျပုံစံဖြစ်ပြီး ယင်းကို သူက ဂုဏ်ယူသည်။
အဘွားက အမြဲလိုလို တစ်ခုခုချက်ပြုတ်နေသည်၊ တောက်တိုမည်ရ လုပ်နေသည်၊
တစ်အိမ်လုံးတွင်လည်း စီမံချက်များ လုပ်သည်။ ကျွန်တော်သွားလည်လျှင် သူက
ရေခဲမုန့်ကတော့များလုပ် ပေးသည်။ တစ်ဇွန်းခပ်တိုင်း အချို့ခဲလေးများပါအောင်
စီစဉ်ထားသည်။ ကျွန်တော့်အဘိုးက ကျောင်းတွင် ထိုနေ့အတွက် ဘာသင်ခဲ့ရသည်ကို
အမြဲမေးသည်။ ကျွန်တော် အိမ်အပြန်လမ်းတွင် အိမ်နီးချင်းများက လက်ဝှေ့ရမ်းပြသူ
ရှိသလို ကားဟွန်းတီးပြီး နှုတ်ဆက်သူလည်းရှိသည်။

စိတ်ချမ်းမြေ့ဖွယ် မကောင်းဘူးလား။ ကောင်းပါသည်။ ကလေး
တိုင်းသည် ကျွန်တော်ကဲ့သို့တည်ငြိမ်အေးချမ်းပြီး ထောက်ခံအားပေး
သည့်မိသားစုအသိုင်းအဝိုင်း၏ အကျိုးအမြတ်ကိုခံစားခွင့်မရှိကြသည် ကို
ကျွန်တော်သိပါသည်။ ဤအကျိုးအမြတ်ကို မခံစားရသည့်ကလေး များသည်
လောကကြီးကို ယုံကြည်စိတ်ချရန်သင်ယူဖို့ အချက်များစွာရှိ နေပါဦးမည်။

သို့သော် ဤနေရာတွင် ကျွန်တော်တင်ပြလိုသည်မှာ ကျွန်တော်
ကလေးတစ်ယောက်အနေဖြင့် ယုံကြည်စိတ်ချခြင်း ခံစားချက်ရရှိခဲ့ခြင်း သည်
ငွေအသပြာနှင့် မသက်ဆိုင်သလို ရုပ်ပိုင်းဆိုင်ရာအားသာချက် များနှင့်လည်း
မသက်ဆိုင်ပါ။

ကျွန်တော်တို့အိမ် မည်မျှကြီးသည်ဆိုခြင်းမှာ အရေးမကြီးပါ။ အိမ်ထဲတွင်
ချစ်ခြင်းမေတ္တာဖြင့်ပြည့်နေခြင်းသည် အရေးကြီးသည်။ အိမ်နီးချင်းရပ်ကွက်မှ
ကြွယ်ဝချမ်းသာခြင်း ရှိမရှိသည် အရေးမကြီး ပါ။ ထိုအိမ်နီးချင်းများမှ
တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး ခေါ်ခေါ်ပြောပြောရှိသည်၊ တစ်ဦးအပေါ်တစ်ဦး

ဂရုစိုက်ကြသည်ဆိုခြင်းသည်သာ အရေးကြီး သည်။ ကျွန်တော့်ပတ်ဝန်းကျင်မှ ကြင်နာမှုများကြောင့် ကျွန်တော့် အနေဖြင့် လူများကို ယုံကြည်စိတ်ချခြင်း၊ လောကကြီး၏ အခြေခံကျ သော အကြင်နာတရားကို ယုံကြည်စိတ်ချခြင်းတို့ကို ငွေရေးကြေးရေး ဖြင့် တိုင်းတာမရနိုင်ပါ။ ထိုယုံကြည်စိတ်ချမှုကို ပွေ့ဖက်မှုများ၊ ရေခဲမုန့် ကတော့များ၊ အိမ်စာကူလုပ်ပေးခြင်းများမှ မွေးဖွားပေးခဲ့သည်။

ယင်းတို့သည် မိဘတိုင်းနှင့် လူ့အဖွဲ့အစည်းတိုင်းက ၎င်းတို့၏ သားသမီးများအပေါ် တစ်ပြိုင်နက်တည်း ရွာချသင့်သည့် အကြင်နာမိုး များ ဖြစ်သည်။

ယုံကြည်စိတ်ချမှုသည် လောကကြီးကို ရွှင်လန်းတက်ကြွသည့် ကိုယ်နေဟန်ထားဖြင့် ရင်ဆိုင်ရန်အဓိကကျသည့် တန်ဖိုးထားမှုတစ်ခု ဖြစ်ခဲ့လျှင် လောကကြီး၏ လက်တွေ့ဘဝ၊ ကွဲပြားခြားနားမှုများနှင့် ပဋိ ပက္ခများကို ရင်ဆိုင်နိုင်ရန် လမ်းဖွင့်ပေးသည့် အလားတူအရေးပါသော အရည်အသွေးတစ်ခုမှာ 'သည်းခံခြင်း' ဖြစ်သည်။ အမှန်အတိုင်း ကြည့် ကြပါစို့။ လူများသည် တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး အနည်းနှင့်အများ တူညီနေ သည်ဆိုပါစို့။ လူမျိုး၊ ဘာသာ၊ ဖိုမဆက်ဆံရေးအလေးပေးမှု၊ နိုင်ငံရေး ကိုင်းညွတ်မှု စသည်တို့တွင် ကွဲပြားမှုမရှိခဲ့ပါက လောကကြီးသည် တစ် နည်းအားဖြင့် လွယ်ကူမှုပိုရှိပေမည်။ သို့သော် အတော်ပျင်းစရာကောင်း မည်။ အမျိုးအစားထွေပြားမှုသည် ဘဝအားဖြည့်မှုတစ်ရပ် ဖြစ်သည်။ ထိုထွေပြားမှုကို ပွေ့ဖက်နိုင်သည့် ကျွန်တော်တို့၏ အရည်အချင်းသည် ကျွန်တော်တို့၏ ဘဝကို ပိုမိုကြွယ်ဝစေပါသည်။

ဆန့်ကျင်ဘက်အနေဖြင့် ကျွန်တော်တို့သည် မလိုမုန်းထားမှုနှင့် ဝန်ခံခြင်းမရှိသော ဘက်လိုက်မှုတို့၏ သားကောင်ဖြစ်ခဲ့ပါက ကျွန်ုပ်တို့ ဘဝသည် ပိုမိုကျဉ်းမြောင်းပြီး ပိုမိုနံ့ချာလာပါသည်။ အလုပ်ခွင်တွင် အမျိုးသမီးများသည် အမျိုးသားများနှင့် တန်းတူရည်တူမဖြစ်သင့်ဟု သင် ထင်ပါသလား။ ထိုသို့ဆိုလျှင် သင့်ကမ္ဘာသည် ထက်ဝက်ကျုံ့သွားပြီ ဖြစ်သည်။ လိင်တူချင်းဆက်ဆံသူများကို သင်နားလည်မှုမပေးနိုင်ဘူး လား။ ထိုသို့ဆိုလျှင် သင့်ပတ်ဝန်းကျင်မှလူဦးရေ ၁၀

ရာခိုင်နှုန်းကို လျော့နည်းစေခြင်းပင်ဖြစ်သည်။ သင် လူမည်းများ၊
လက်တင်လူမျိုးများ နှင့် သက်သောင့်သက်သာမရှိဘူးလား။ ထိုသို့ဆိုလျှင် သင့်ကို
ကျွန်တော် ရှောင်မည်။ သင်၏ သည်းမခံနိုင်မှုများကို ဦးစားပေးပါက နောက်ဆုံး
တွင် သင့်ကမ္ဘာ၌ သင်နှင့်သင်ကဲ့သို့ ရှုမြင်သူလူမျိုးအနည်းငယ်သာ ကျန်ရှိမည်။
ထိုသို့ဆိုလျှင် သင့်အသင်းသည် သွေးကြီးမွေးကြီးရှိပြီး သေ လောက်အောင်
ပျင်းစရာကောင်းသည့် အသင်းငယ်တစ်ခုသာဖြစ်မည်။ ထိုကဲ့သို့သောကမ္ဘာတွင်
နေထိုင်ရန်သင့်လျော်မှုရှိပါသလား။

သည်းခံခြင်းသည် ကျွန်တော့်အိမ်တွင် လေ့ကျင့်မှတ်သားမိ သည့်
သော့ချက်တန်ဖိုးထားမှုတစ်ခုဖြစ်သည်။ ကျွန်တော့်မိဘများသည် ၁၉၅၀
ပြည့်လွန်နှစ်များနောက်ပိုင်းနှင့် ၁၉၆၀ ပြည့်လွန်နှစ်များ အစောပိုင်းကာလများမှ
ပြည်သူများရပိုင်ခွင့် ရုန်းကန်လှုပ်ရှားမှုများ တွင် လှုပ်လှုပ်ရှားရှား
ပါဝင်ခဲ့သူများဖြစ်သည်ကို ကျွန်တော်ဂုဏ်ယူစွာ ဖြင့် ပြောလိုပါသည်။ ကျွန်တော်
ထိုစဉ်က ကလေးအရွယ်သာရှိသေး သည်။ နေ့စဉ် ပြဿနာများနောက်ကွယ်မှ
ရှုပ်ထွေးမှုများနှင့် စိတ် မသက်သာဖွယ် သမိုင်းကြောင်းတို့ကိုနားလည်ရန်
ငယ်လွန်းသည်။ သို့ သော် လူမျိုးခွဲခြားရေးနှင့် တစ်ယူသန်သဘောထားများကို
နားလည်ရန် တော့ သင်ပေးဖို့မလိုပါ။ မျက်စိဖွင့်ထားလျှင် သိမြင်နိုင်ပါသည်။

ကျွန်တော့်မိခင်သည် သူယုံကြည်ချက်များကို လူသိမည် ဘယ် တော့မှ
မစိုးရိမ်တတ်သူမျိုးဖြစ်သည့်အလျောက် သူ့ကား၏ ဘန်ပါ ကပ်ခွာအဖြစ်
'လူကောင်းများသည် အသားရောင်စုံလင်စွာဖြင့်လာကြ သည်' ဆိုသည့်စာသားကို
ကပ်ထားသည်။ တစ်နေ့နံနက်တွင် ထိုကပ်ခွာ မှ 'အသားရောင်စုံလင်စွာ'
ကိုခြစ်ထုတ်ပြီး 'အဖြူရောင်' ဟု ရေးသွင်း ထားသည်ကို တွေ့ရသည်။
ဤသေးနပ်ပြီး အဓိပ္ပာယ်မရှိသည့် လက် သရမ်းမှုသည် ကျွန်တော့်အတွက်
မျက်စိဖွင့်ပေးခြင်း တစ်ရပ်ဖြစ်သည်။ လူမျိုးခွဲခြားရေးသည် ဆဲလ်မား၊
အယ်လာဘဲမားစသည့်ဝေးလံသော နေရာများတွင် ဖြစ်ပျက်ပြီး

တီဗီတွင်သာကြည့်ရသည့်သတင်းမျိုးဖြစ် သည်ဟု ကျွန်တော်ထင်ခဲ့သည်။ သို့သော် ကျွန်ုပ်တော်တို့နေထိုင်သည်မှာ မျှတမှုနှင့် ဘဝပေးအသိတို့အတွက် ခံတပ်သဖွယ်ဖြစ်သည်ဟု ယူဆရ သော အိုမာဟာမြို့ဖြစ်သည်။ ဤမြို့တွင်ပင် လူမျိုးခွဲခြားရေးရှိနေ သည်။

ယင်းသည် အကြီးအကျယ် စိတ်ပျက်စရာတစ်ခုဖြစ်သည်။ သို့ သော် ကျွန်တော်သင်ခန်းစာနှစ်ခုလောက် ရလိုက်သည်။ ပထမသင်ခန်း စာမှာ သည်းခံခြင်းကို လွယ်လွယ်နှင့်ရမည်ဟုမယူဆဘဲ အားပေးမြင့် တင်ရန် လုံးပန်းရမည်။ ဒုတိယသင်ခန်းစာမှာ မလိုမုန်းထားမှုဆိုသည် မှာ အခြားသူတစ်ဦး၏ အားနည်းချက်ဖြစ်သည်ဟု မိမိကိုယ်မိမိ ဘဝင် ခိုက်ယုံကြည်ခြင်းသည်ပင်လျှင် ဘက်လိုက်မှုအားနည်းချက်တစ်ခုဖြစ် သည် ဆိုခြင်းပင်။ ကျွန်တော်တို့အနောက်အလယ်ပိုင်းသားအများစု သည် ယင်းအမည်းစက်အနည်းငယ်တော့ စွန်းထင်းနေသည်။

ကျွန်တော့်ဘဝတစ်သက်တာတွင် သည်းခံခြင်းနှင့် စပ်လျဉ်းပြီး လူမျိုးခွဲခြားရေးက သိသာထင်ရှားစွာစမ်းသပ်စစ်ဆေးသည်ဆိုသော် လည်း ယင်းသည်နားလည်သဘောပေါက်ရန်နှင့် သင်ခန်းစာများရယူ ရန် တစ်ခုတည်းသောကြိုးပိုင်းတော့ မဟုတ်ပါ။

ကျွန်တော့်မိခင်သည် ကျွန်တော်တို့အား ဘာသာရေးသည်းခံမှု ဖြင့် ပြည့်ဝစေရန်စိတ်ပိုင်းဖြတ်ထားသည်။ ကျွန်တော် ဆယ်ကျော်သက် အရွယ်က ကျွန်တော့်မိခင်သည် ကျွန်တော့်ကို ကွဲပြားသောဘုရား ကျောင်းများသို့ ခေါ်သွားလေ့ရှိသည်။ ကိုးကွယ်မှုပုံစံမျိုးစုံကို တွေ့ကြုံ ခံစားနိုင်ရန်ဖြစ်သည်။ ကျွန်တော်တို့တောင်ဘက်ပိုင်းမှ ဘုရားကျောင်း တစ်ခုသို့သွားဖူးသည်။ ထိုကျောင်းတွင် ဘုန်းတော်ကြီးက ဝတ်ပြု ပရိသတ်ကို ၎င်း၏ သမ္မာကျမ်းစာများတင်ဆက်မှုဖြင့် အလွန်အလွန် စိတ်လှုပ်ရှားအောင် ဆောင်ရွက်သည်ကို မြင်ခဲ့ရသည်။ ထိုနေရာတွင် ဝတ်စုံအဖြူနှင့် အမျိုးသမီးများက

မင်းလမ်းများတွင်ရပ်နေပြီး ဘဝင် ခိုက်ခြင်းကြောင့်
မူးမေ့သူများကိုပြုစုစောင့်ရှောက်ရန် အသင့်ရှိသည်။ကျွန်တော်တို့
ရဟူဒီဘုရားရှိခိုးကျောင်းတစ်ခုသို့လည်း သွားသည်။မရင်းနှီးသောဘာသာစကားနှင့်
ရှေးဟောင်းဓလေ့များက ကွဲပြားသော် လည်း
တူညီသည့်အံ့ဩလေးစားမှုကိုခံစားစေသည်။ ကျွန်တော်တို့အိမ် တွင်
ကမ္ဘာ့အရှေ့ပိုင်း၌ ကိုးကွယ်သည့်ဘာသာများ၊ ဗုဒ္ဓဘာသာနှင့် ဟိန္ဒူဘာသာဆိုင်ရာ
စာအုပ်များရှိသည်။

ထာဝရသင်ခန်းစာမှာ ဤယုံကြည်သက်ဝင်မှုတစ်ခုချင်းသည်
နှလုံးသားမွေ့လျော်ရာအရပ်သို့ ချဉ်းကပ်ရန်စစ်မှန်ပြီး ခြေမြစ်သော
နည်းလမ်းပင်ဖြစ်သည်။ မည်သူမှ မမှန်သလို မည်သူမှမမှားပါ။ အား လုံးသည်
လူသားများဖြစ်ပြီး ဘုရားသခင်နှင့်ဆက်သွယ်ရန်နီးစပ်ပြီး
မပြည့်စုံသည့်ကြိုးပမ်းမှုများကို လုပ်ဆောင်နေကြခြင်းဖြစ်သည်။ အား လုံးသည်
အလေးထားရန်ထိုက်တန်သည်။ ဘာသာရေးသည် လူများကို ခွဲခြားမှုလုံးဝမရှိစေဘဲ
လူ့ဘဝ၏ အဓိပ္ပာယ်နှင့် ထူးကဲသာလွန်မှုကို ရှာဖွေ ရာတွင်
မဟာမိတ်များဖြစ်စေသင့်သည်ဟု ကျွန်တော့်မိခင်က အမြင်ရှိ သည်။

သူက သည်းခံခြင်းစိတ်ဓာတ်ကိုမွေးစားရာတွင် မမှိတ်မသုန်ရှိ ပြီး
သဲကြီးမဲကြီးလည်းရှိသဖြင့် ကျွန်တော် သူ့ကို 'ဒလိုင်းလားမား' ဟုခေါ်သည်။ သူ၏
သင်ပြပေးမှုကိုအရှေ့အလယ်ပိုင်းအရပ်သို့ ယူဆောင်သွား ပြီး (နားထောင်သူလည်း
ရှိခဲ့မည်ဆိုလျှင်) ကမ္ဘာကြီးသည် ယနေ့အခါ တွင် ပိုပြီးငြိမ်းချမ်းမှုရှိပါမည်။

ဘာသာရေး၊ လူမျိုးရေးနှင့်စပ်လျဉ်းသည့် ဤမိသားစုသဘော
ထားများသည် စိတ်နေစိတ်ထားပွင့်လင်းမှု၏ အရေးပါမှုအပေါ် ပိုပြီး
ယေဘုယျကျသော အသားပေးအလေးထားမှု၏ တစ်စိတ်တစ်ပိုင်းဖြစ် သည်။
လူတိုင်းသည် အခြားသူများနှင့် ထိုသူတို့၏ ကွဲပြားသော သဘော ထားများကို
အမြဲတမ်းအလေးထားသင့်သည်။ ငြင်းခုံမှုတစ်ရပ်၏ အခြားတစ်ဖက်ကို

နားလည်ရန်လည်း အမြဲတမ်းကြိုးစားသင့်သည်။ ယင်းသည် အရေးပါသော အကျင့်သိက္ခာတစ်ခုဖြစ်သော်လည်း ဉာဏ် စွမ်းရည်နှင့်လည်း သက်ဆိုင်သည်။ အမြင်သဘောထားတစ်ခု၏ ဆန့်ကျင်ဘက်အနေအထားကို ဖမ်းဆုပ်ခြင်းသည် စိတ်စွမ်းအားကို ထက်မြက် စေသည်။

ကျွန်တော့်မိခင်သည် အထက်တန်းကျောင်း စကားစစ်ထိုးပွဲ အသင်းဝင်တစ်ဦးဖြစ်သည်။ သူက အားမာန်အပြည့်ရှိသော်လည်း ယဉ်ကျေးသည့်ဆွေးနွေးမှုများဖြင့် ပျော်မြူးတတ်သဖြင့် ဘတ်ဖက်မီးဖိုချောင် သည် အသက်ပါသောနေရာတစ်ခုဖြစ်သည်။

ကျွန်တော့်အစ်ကို ဟောင်ဝီသည်လည်း စကားစစ်ထိုးသူ တစ်ဦးဖြစ်သည်။ ယင်းသည် ကျွန်တော်ကြီးပြင်းနေစဉ်အချိန်က ကျွန်တော့် ကိုစိတ်ရှုပ်စေသည်။ ကျွန်တော်တို့မိသားစု ဆွေးနွေးပွဲများတွင် ဟောင်ဝီက ပိုပြီးသွက်လက်သည်၊ ပိုပြီးဆွဲဆောင်အားရှိသည်။ သူက စကားလုံးများ ပိုသိသည်။ 'သို့သော်ငြားလည်း ဆန့်ကျင်ဘက် အနေဖြင့်' စသည့်အသုံးအနှုန်းများကို သုံးတတ်သည်။ သို့သော် ကျွန်တော် ပညာပြ ခံရသည်။ အကြောင်းပြချက်အားနည်းသည်ဆိုလျှင်ပင် အဖိုးတန် သင်ခန်းစာတစ်ခုကို ကျွန်တော်ရရှိသည်။ ထိုသင်ခန်းစာသည် ကျွန်တော့်အား ဆွေးနွေးပွဲများနှင့် ငြင်းခုံမှုများတွင် မိမိကိုယ်မိမိ ပိုမိုယုံကြည်စိတ်ချပြီး စိတ်ပြေလက်ပျောက်ရှိစေသည်။ ယင်းမှာ စကားစမြည်ပြောရာတွင် မည်သူမျှ မနိုင်သလို မည်သူမျှ မရှုံးပါဆိုခြင်းဖြစ်သည်။

သင် တင်းနစ်ပွဲတစ်ပွဲတွင် အနိုင်ရနိုင်ပါသည်။ ဘေ့စ်ဘော ကစားပွဲတစ်ခုတွင် ရှုံးနိုင်ပါသည်။ ဆွေးနွေးပွဲများသည် ထိုသို့မဟုတ်ပါ။ အဓိကအားဖြင့် အတွေးအခေါ်များကိုဖလှယ်ခြင်းဖြစ်ပြီး အမြင်သဘောထားအမျိုးမျိုး၏ အရည်အသွေးကို အကဲဖြတ်ရန်ဖြစ်သည်။ ပြောရ မည်ဆိုလျှင် စကားစစ်ထိုးပွဲတစ်ခုတွင် ရှုံးနိုင်သောသူသည် တကယ် တမ်းတွင် နိုင်သူဖြစ်သည်။

ငြင်းခုံဆွေးနွေးသည့် စကားအသွားအလာမှ သူ အတော်သင်ယူနိုင်ခဲ့၍ ဖြစ်သည်။

ဤအချက်သည် ကျွန်တော်တို့မိသားစု၏ အဓိကတန်ဖိုးထားမှု နောက်တစ်ခုကို ဖော်ထုတ်ပါသည်။ ယင်းမှာ ပညာရေးတွင် ထက်သန်စွာ ယုံကြည်မှုရှိခြင်းဖြစ်သည်။

အရင်ဆုံး ကွဲပြားခြားနားမှုကို တင်ပြရန် လိုအပ်ပါသည်။ ယနေ့အခါ 'ပညာရေး' ဟုခေါ်ဆိုသည့်အရာသည် ကောလိပ်အဆင့်တွင် ပင် အလုပ်သင်တန်းတစ်ခု၏ သဘောသဘာဝ သာရှိသည်။ ဘာသာရပ် တစ်ခုကို အဓိကယူခြင်းဖြင့် သက်ဆိုင်ရာဒီဂရီတစ်ခုကိုရမည်။ ထို ဒီဂရီရှိလျှင် သက်ဆိုင်ရာအလုပ်တစ်ခုကိုရမည်။ လက်တွေ့ကျသူတစ် ဦးအနေဖြင့် ကျွန်တော် ဤကိစ္စကို ဝေဖန်ထိုးနှက်လိုခြင်း မဟုတ်ပါ။ သင် ရင်းနှီးမြှုပ်နှံမှုဘဏ်လုပ်ငန်းရှင်တစ်ဦး၊ သို့မဟုတ် စီမံခန့်ခွဲရေး အကြံပေးတစ်ဦးဖြစ်လိုလျှင် အမ်ဘီအေဘွဲ့ရယူခြင်းသည် သင့်ရည်မှန်း ချက်အတွက် အလားအလာအရှိဆုံးနည်းလမ်းဖြစ်မည်။ သင် ဥပဒေ သင်တန်းတက်မည်ဆိုလျှင် နိုင်ငံရေးသိပ္ပံဘာသာရပ်ကို ရှေ့ပြေးသင်ယူ ခြင်းသည် အဓိပ္ပာယ်ရှိပါသည်။

သို့သော် ကျွန်တော်ဆိုလိုသည်မှာ ဤနှိုင်းယှဉ်ချက်အားဖြင့် ကျဉ်းမြောင်းသည့် ရည်မှန်းချက်ဦးတည်ချက်သာရှိသော ပညာသင်ယူ ခြင်းသည် ပညာရေး၏ တကယ်တမ်းအနှစ်သာရ၏ တစ်စိတ်တစ်ပိုင်း သာဖြစ်ပြီး အရေးကြီးဆုံးအပိုင်းတစ်ခု မဟုတ်ပါ။ ကျွန်တော်တို့ဘဝကို ကျွန်တော်တို့သာလျှင် ဖန်တီးသည်။ ထိုဘဝကို ထူးကဲဆန်းစုံပိုင်းစက်ပြီး အားရကျေနပ်ဖွယ်ဖြစ်စေလိုလျှင် ကျွန်တော်တို့အရာရာကို သင်ယူ လေ့လာသင့်သည်။ သက်မွေးဝမ်းကျောင်းအတွက်သာ သင်ယူမည့် အစား ကျွန်တော်တို့အထူးပြုဘာသာရပ်၏ အစွန်းပိုင်းရှိ မရေမတွက် နိုင်သော ဘာသာရပ်များအားလုံးကိုလည်း လေ့လာသင်ယူသင့်ပါသည်။

စာအုပ်များမှသင်ယူခြင်းသည် အဆိုပါကျယ်ပြန့်သော ပညာ ရေး၏ ထူးကဲသော အစိတ်အပိုင်းတစ်ခုဖြစ်သည်။ ဤခံယူချက်ကို အဓိကအားဖြင့် ကျွန်တော့်အဘိုးထံမှသတိပြုမှတ်သားမိခြင်း ဖြစ်ပါ သည်။ စာတစ်အုပ်ကို တိတ်ဆိတ်စွာထိုင်ဖတ်ခြင်းသည် တည်ငြိမ် အေး ချမ်းမှုနှင့် စိတ်ချမ်းသာမှုမည်မျှပေးသည်ကို အဘိုးက သက်သေထူ ပါသည်။ ပက်လက်ကုလားထိုင်တစ်လုံးတွင် စိတ်အေးလက်အေးထိုင်ပြီး စာဖတ်နေသည့်အဘိုး၏ ရုပ်ပုံလွှာကို ကျွန်တော် ယနေ့တိုင်မြင်ယောင် ပါသည်။ သူ့ဒူးခေါင်းကို မေးစေ့အထိညွတ်ကွေးထားပြီး သူ့သွားအံကတ် က သူ့ဘေးမှဖန်ခွက်ထဲတွင်ရှိသည်။ အဘိုးသည် ကျွန်တော်တို့မိသားစု ၏ ပညာရှင်ဖြစ်သည်။ အဘိုး၏ သက်ရောက်မှုကြောင့် ကျွန်တော် အထက်တန်းကျောင်းတွင် လက်တင်ဘာသာရပ်ကို သင်ယူလေ့လာဖြစ် သည်။

လက်တင်ဘာသာသင်ယူခြင်းသည် အသုံးဝင်ပါသလား။ တကယ်တမ်းတော့ အသုံးမဝင်ပါ။ သို့သော် သမိုင်းနှင့်ချိတ်ဆက်ပြီး ကျွန်တော်တို့ယဉ်ကျေးမှု၏ ရိုးရာဓလေ့များကို သဘောပေါက်နားလည် စေပါသည်။ တစ်နည်းဆိုရလျှင် ပညာရေးအတွက် ပညာသင်ယူခြင်း တစ်စိတ်တစ်ပိုင်းဖြစ်သည်။ ထို့ပြင် လက်တင်အိမ်စာကို ကျွန်တော့် အဘိုးနှင့်အတူ ထိုင်ပြီးလုပ်ခြင်း၊ ကျွန်တော်တို့နှစ်ဦးစလုံး နားမလည် သည့် စကားလုံးများကို စာအုပ်နောက်ဘက်သို့ လှန်ကြည့်ခြင်း စသည် တို့သည် မိသားစုသံယောဇဉ်ကို ထူးကဲစွာ ခိုင်မြဲစေပါသည်။

ပညာသင်ယူခြင်းသည် အခြေခံအားဖြင့် စူးစမ်းချင်စိတ်ကို ဖြည့်ဆည်းခြင်းဟု ကျွန်တော်မြင်ပါသည်။ မိဘများအနေဖြင့် ၎င်းတို့ သားသမီးများအတွက် အကောင်းဆုံးလုပ်ပေးနိုင်သည့် အရာတစ်ခုမှာ သားသမီး၏ စူးစမ်းချင်စိတ်ကိုလောင်စာထည့်ပြီး မီးထိုးပေးထားရန် ဖြစ်သည်။ ကျွန်တော်တို့အိမ်တွင် စူးစမ်းချင်စိတ်ကိုနှိုးဆွရန် ခေါင်းစဉ် အမျိုးအမျိုးကို ကျယ်ပြန့်စွာပြောဆိုဆွေးနွေးပြီး သက်ဆိုင်ရာအကြောင်း အရာကို

ရှာဖွေဖတ်ရှုစေသည်။ ကျွန်တော်မေးစရာမေးခွန်းများရှိလျှင်၊
ဆွေးနွေးမှုတစ်ခုအကြောင်းပိုသိလိုလျှင်၊ ကျောင်းပရောဂျက် တစ်ခုအတွက်
အချက်အလက်လိုအပ်လျှင် ကျွန်တော်တို့မိသားစု၏ World Book Encyclopedia ၊
သို့မဟုတ် ကျွန်တော်တို့၏ မော်ကွန်းတိုက်သဖွယ် များပြားသော National
Geographic စာအုပ်ဟောင်းများဆီသို့ ဦးတည်ရပါသည်။

ကျွန်တော်ပြောလိုသည်မှာ ယခုခေတ်ကဲ့သို့ ဂူဂါလ်မရှိခဲ့သည့်
ကာလတွင် အကြောင်းအရာတစ်ခုကိုရှာဖွေရာတွင် တကယ်ပင် ရှာဖွေရပါသည်။
လူငယ်ဘဝက ကျွန်တော်ကြမ်းပြင်ပေါ်တွင်ထိုင်ပြီး 'အရှေ့ အာဖရိကမှ ငှက်များ'၊
သို့မဟုတ် 'အမေဇုန်တွင်နေထိုင်သောသူများ' အကြောင်းကို
အချိန်အတော်ယူရှာဖွေခဲ့ရပါသည်။ သုတေသနလုပ်ခြင်းသည်
ရတနာသိုက်ရှာဖွေခြင်းနှင့်အလားတူပါသည်။ ကျွန်တော် အဆိုပါ
ပညာရတနာသိုက်ရှာဖွေရာတွင် သည်းထိတ်ရင်ဖိုဖြစ်ရသည်၊
စွန့်စားလိုသောစိတ်ရှိသည်။ နောက်ဆုံးတွင် မိမိရှာဖွေနေသည့်ရတနာ
သိုက်ကိုတွေ့သောအခါ တန်ဖိုးထားသဘောကျသည်၊ စိတ်ကျေနပ်သည်။
အင်တာနက်တွင် ကလစ်ခံတစ်ချက်နှစ်ချက်ဖြင့်ရှာဖွေခြင်းသည်
ထိရောက်မှုပိုရှိနိုင်သော်လည်း စာအုပ်တွင် ရှာဖွေတွေ့ရှိခြင်းလောက်
စိတ်ကျေနပ်မှုမပေးနိုင်ပါ။ ကျွန်တော်နောက်ဆုံးတွင် စွယ်စုံကျမ်းများ အတွဲလိုက်ကို
အိပ်ရာတွင်အပျော်ဖတ်ရန် ယူထားတတ်သည်။ လူများ၊ နေရာများနှင့်
အရာဝတ္ထုများအကြောင်း မှတ်စုတိုများသည် ကျွန်တော့်ကို လွန်စွာပင်
စွဲမက်စေသည်။

ပညာသင်ယူခြင်း၏ တန်ဖိုးကို ကျွန်တော့်မိသားစုက အလေး
ပေးခြင်းနည်းလမ်း နောက်တစ်ခုမှာ ကျွန်တော့်ကျောင်းတွင် စိတ်ဝင်
စားမှုရှိကြခြင်းဖြစ်သည်။ မိဘအများစုအနေဖြင့် ၎င်းတို့သားသမီးများ ၏
ကျောင်းသည် ကလေးများ နံနက် ၈ နာရီမှ မွန်းလွဲ ၃ နာရီဝင် ရောက်

ပျောက်ကွယ်သွားသည့် လျှို့ဝှက်ဆန်းကြယ် အုတ်ခဲလေးထောင့်
ကွက်များအဖြစ်သာမြင်ကြပြီး ၎င်းတို့နှင့်သက်ဆိုင်မှုမရှိဟု ထင်မှတ်ကြ သည်။
ရီပို့တ်ကတ်တွင်အဆင်ပြေသည်၊ စည်းကမ်းဖောက်ဖျက်မှုအ တွက်
တိုင်ကြားခြင်းမခံရလျှင် ထိုမိဘများသည် တသီးတခြားနေကြ သည်။ ဟုတ်ပါသည်၊
တစ်ခါတစ်ရံ မိဘဆရာအသင်းအစည်းအဝေးများ သို့ တက်ရောက်ခြင်းတော့
ရှိပါသည်။ သို့သော် ယင်းသည် လုပ်ရိုးလုပ် စဉ်တစ်ခုဖြစ်ပြီး
သက်ဆိုင်သူအားလုံးအတွက် ညဉ့်ပန်းခြင်း သက်သက် သဘောမျိုးပင်
ဖြစ်နေသည်။

ကျွန်တော့်မိခင်က ယင်းကို ကွဲပြားစွာမြင်သည်။ သူက
ကျွန်တော့်မူလတန်းကျောင်းသို့ရောက်လာတတ်သလို အထက်တန်း
ကျောင်းသို့လည်း ရောက်လာတတ်သည်။ (သူ ထိုနေရာများသို့ သွား
တတ်လာတတ်သည်) သူ့ကျောင်းများလည်း ဖြစ်ခဲ့သည်။ သူက အတန်း
နောက်ဘက်တွင် တိတ်တိတ်လေးထိုင်ပြီး အတန်းကို လေ့လာသည်၊ သင်ကြားသည့်
သင်ခန်းစာများနှင့်သင်ကြားပြသပုံတို့ကို လေ့လာသည်။ သူ့စိတ်ဝင်စားမှုသည်
ကျွန်တော့်ကိုပီတိဖြစ်စေသည်။ ကျွန်တော့် ကျောင်းပညာရေးသည်
အရေးကြီးကြောင်း နားလည်စေသည်။ ကျွန်တော် ရရှိသော အဆင့်၊ အမှတ်တို့သည်
ကျွန်တော် နေ့စဉ်သင်ကြားတတ် မြှောက်နေသည့် သင်ခန်းစာများလောက်
အရေးမကြီးပါ။ မိဘအများစု သည်သာ သူတို့သားသမီးများ၏
ပညာသင်ကြားရေးတွင် ထိုမျှလောက် အတိုင်းအတာဖြင့်
စိတ်ဝင်စားမှုပြသကြမည်ဆိုပါက ကလေးများသည် ကျောင်းပညာရေးကို
ဉာဏစူးစမ်းချင်စိတ်ဖြင့် လည်းကောင်း၊ ပညာ
သင်ယူလိုသည့်အာသီသဖြင့်လည်းကောင်း ဖြတ်သန်းနိုင်ကြပေမည်။

ကျောင်းတက်ခြင်းနှင့် စာအုပ်များမှသင်ယူခြင်းသည် ပညာ ရေး၏
အရေးကြီးသော အစိတ်အပိုင်းများဖြစ်ခြင်း မှန်ပါသည်။ သို့သော်

ကျွန်တော့်အမြင်တွင် ယင်းတို့သည် အရေးကြီးဆုံးအစိတ်အပိုင်းများ တော့မဟုတ်ပါ။ မှန်ပါသည်။ နည်းလမ်းတကျသင်ယူမှဖြစ်မည့် ရူပဗေဒ၊ စာရင်းအင်းပညာစသည်တို့သည် ကျောင်းတွင်သင်ယူမှ အဆင်ပြေပါ သည်။ ရှုထောင့်ကျယ်မှကြည့်မည်ဆိုလျှင် ယင်းသည် ကျွန်တော်တို့ ဘဝကို ဖြစ်နိုင်ခြေရှိသလောက် စိုပြည်ဆန်းစုံစေပြီး အကျိုးနပ်စေသည်။သို့သော် စာအုပ်များနှင့်ကျောင်းပညာသင်ယူခြင်းသည် ပညာရေး၏ တန်ဆာပလာများဖြစ်သော်လည်း အခြေအမြစ်တော့မဟုတ်ပါ။

ပညာရေးအခြေအမြစ်ဆိုသည်မှာ လူသဘာဝ ကို နားလည် ခြင်းဖြင့် စတင်သည်။ ကျွန်တော်တို့၏ နှလုံးသားထဲမှ ခံစားချက်၊ ကျွန်တော်တို့နှင့် လွန်စွာကွဲပြားခြားနားသောသူများ၏ စေ့ဆော်မှုများ နှင့်တမ်းတမှုများ စသည်တို့ကို နားလည်သဘောပေါက်ခြင်းဖြစ်သည်။ ဤကဲ့သို့သော ပညာရေးကို စွယ်စုံကျမ်းများမှ လည်းကောင်း၊ ဖုန်တက် နေသော မဂ္ဂဇင်း အဟောင်းများမှ လည်းကောင်း၊ အင်တာနက်ဂူဂါလ်မှ လည်းကောင်း မရရှိနိုင်ပါ။ ယင်းကိုအမျိုးစုံလင်သောအခြားသူများနှင့် လေးစားစွာဆက်ဆံခြင်းမှ ရရှိပါသည်။ သေချာအာရုံစိုက်နားထောင် ခြင်းမှ ရရှိပါသည်။

ကျွန်တော့်မိခင်က ကျွန်တော့်အား ပညာသင်ယူခြင်း၏ တန်ဖိုးကိုစွဲမှတ်စေရာတွင် လေးနက်မှုအရှိဆုံးမှာ လူတိုင်းတွင် သင်နားထောင် သင့်သည့် ဇာတ်လမ်းတစ်ပုဒ်စီတော့ရှိကြသည်ဆိုခြင်းပင်ဖြစ်သည်။တစ်နည်းဆိုသော် လူတိုင်းတွင် သင့်ကိုသင်ပြပေးစရာတစ်ခုခုတော့ရှိကြ သည်။

ကျွန်တော့်ကလေးဘဝတွင် ကျွန်တော့်မိခင်က ကျွန်တော့်ကို လူအတော်များများနှင့် လည်းကောင်း၊ ဇာတ်လမ်းအတော်များများနှင့် လည်းကောင်း အကျွမ်းတဝင်ရှိစေပါသည်။ ကျွန်တော်ငယ်စဉ်က အာဖရိကနိုင်ငံများမှ ကျောင်းသားဖလှယ်ရေးအစီအစဉ်အရ လာရောက်သည့် ကျောင်းသားများကို အိမ်တွင်ပေးနေပါသည်။ ချက်ခ်လူမျိုးကျောင်း

သားတစ်ဦးလည်း လာနေဖူးပါသည်။ ကျွန်တော်တို့အိမ်သို့ မြို့၏ အခြား ဘက်ခြမ်းမှ ဧည့်သည်များလာရောက်သလို ကမ္ဘာ၏ အခြားဘက်ခြမ်းမှ ဧည့်သည်များလည်း လာရောက်ပါသည်။ တစ်ခါတစ်ရံ ကျွန်တော်မူလ တန်းကျောင်းမှ အိမ်ပြန်လာလျှင် ကျွန်တော့်မိခင်ကို အာဖရိက၊ သို့မဟုတ် ဥရောပမှဧည့်သည်တစ်ဦးနှင့် စကားလက်ဆုံကျနေသည်ကို တွေ့ရတတ် ပါသည်။ ကျွန်တော့်မိခင်က သူ၏ ညင်သာသော်လည်း ပြတ်သားသည့် မေးခွန်းများဖြင့် အစ်အောက်တတ်ပါသည်။ ထိုဧည့်သည်တို့၏ နေရပ် တွင်လောကကြီးအဆင်ပြေမပြေ၊ အခက်အခဲများ၊ ရုန်းကန်လှုပ်ရှားရ ခြင်းများရှိမရှိ၊ ၎င်းတို့၏ မျှော်မှန်းချက်များနှင့် အိပ်မက်များ မည်သို့ရှိ သနည်း၊ မည်သည့်ယုံကြည်ချက်ထားသနည်း စသည်ဖြင့် မေးမြန်းလေ့ ရှိသည်။

ကျွန်တော်အဖြေများကို ဖမ်းဆုပ်နိုင်စွမ်းမရှိသေးမီ အရွယ်က ပင် သူမေးသော မေးခွန်းများသည် ဘဝတွင်အရေးကြီးသော မေးခွန်း များဖြစ်ကြောင်း သင်ခန်းစာကို မှတ်သားလေ့ကျက်မိသည်။

ကျွန်တော့်မိသားစုထံမှ လေ့ကျက်မိသည့် အခရာကျသော တန်ဖိုးထားမှု နောက်တစ်ခုအကြောင်း ပြောလိုပါသည်။ ကိုယ့်သိက္ခာ ကိုယ်ထိုက်တန်စွာလေးစားမှုနှင့်စပ်လျဉ်းလျှင် ဤတန်ဖိုးသည် အရေး ကြီးဆုံးဖြစ်မည် ကျွန်တော်ထင်သည်။ ယင်းကို သိမြင်နိုင်အောင် ဦးဆောင် လမ်းပြခဲ့သည့် ကျွန်တော့်ဖခင်ကို ကျေးဇူးအကြွေးတင်ပါသည်။

ကျွန်တော်ရည်ညွှန်းနေသည်မှာ အလုပ်ကျင့်ဝတ်ဖြစ်ပါသည်။

သို့သော် ရှေးဦးစွာအချိန်ခဏယူပြီး ဘတ်ဖက်မိသားစု၏ အလုပ်ကျင့်ဝတ်သည် အဘယ်နည်း၊ ထို့ပြင် အလားတူ အရေးကြီးစွာ မည်သည်တို့ကို မကျင့်ကြံသနည်းဆိုသည်ကို ကြည့်ကြရအောင်။

အချို့လူများက အလုပ်ကျင့်ဝတ်ဆိုသည်မှာ မိမိတို့စိတ်အား

ထက်သန်မှုလည်း မရှိ၊ နှစ်သက်မွေ့လျော်မှုလည်းမရှိသည့် အလုပ်တွင် ရက်သတ္တတစ်ပတ်လျှင် နာရီပေါင်း ၆၀၊ သို့မဟုတ် ၈၀ ပင်ပန်းကြီးစွာ စိုက်လိုက်မတ်တတ်လုပ်ကိုင်ခြင်းဟု ယူဆကြသည်။ ဆက်စပ်အတွေး အခေါ်မှာ အင်မတိအင်မတန် ကြိုးပမ်းဆောင်ရွက်ရခြင်း၊ မိမိလုပ်ချင် သည်ကို မလုပ်ရခြင်း၊ အချိန်များစွာအားစိုက်လုပ်ကိုင်ရခြင်းတို့သည် ပင်ကိုအားဖြင့် မွန်မြတ်သောအကျင့်ကောင်းတစ်ခုဖြစ်သည်ဟု မှတ်ယူ ခြင်းဖြစ်သည်။

သို့သော် ကျွန်တော့်ကို ပြောခွင့်ပြုပါ။ ယင်းသည် မွန်မြတ်သော အကျင့်ကောင်းမဟုတ်ပါ။ နာကျင်ဒုက္ခရောက်ခြင်း၌ သာယာမှုဖြစ် သည်။ အချို့ကိစ္စများတွင် ယင်းသည် ဝိရောဓိသဘောအားရှိခြင်းနှင့် စိတ်ကူးစိတ်သန်း ကင်းမဲ့ခြင်းကိုပြသည်။ သင်သည် ထိုမျှလောက် အလုပ်ကြိုးစားလုပ်နိုင်သည်ဆိုလျှင် ထိုအားထုတ်မှုနှင့် ထိုနာရီပိုင်းများ ကို အသုံးချပြီး သင်နှစ်သက်သည့်အလုပ်ကို ဘာကြောင့်မရှာဖွေသနည်း။

ကျွန်တော့်ဖခင်နှင့် ယခုဆိုလျှင် ကျွန်တော့်အတွက်ပါ ကောင်း မွန်သော အလုပ်ကျင့်ဝတ်တစ်ခု၏ အနှစ်သာရသည် မိမိကိုယ်မိမိရှာဖွေ တွေ့ရှိရန် စိန်ခေါ်မှုဖြင့် စတင်သည်။ သင်နှစ်သက်သည့်အလုပ်ကို ရှာဖွေတွေ့ရှိပါက ထိုအလုပ်သည် ခက်ခဲကြမ်းတမ်းလျှင်ပင် သင်အားရ ကျေနပ်မည်။ အထွတ်အမြတ်လည်းထားမည်။

ကျွန်တော်ငယ်စဉ်က ကျွန်တော့်ဖခင်သည် များသောအားဖြင့် အိမ်တွင် အလုပ်လုပ်သည်။ သူက နေအိမ်ရှိရုံးခန်းတွင် ထူထဲပြီးလျှို့ဝှက် ဆန်းကျယ်သော စာအုပ်များကို နာရီပေါင်းများစွာ လေ့လာသည်။ ကျွန်တော့်မိဘများ၏ အိပ်ခန်းသည် အင်မတန် သေးငယ်တိတ်ဆိတ် သော အခန်းဖြစ်သည်။ ကျွန်တော် နောက်ပိုင်းတွင်သိရှိရသည်မှာ ယင်း စာအုပ်များသည် ထောင်ပေါင်းများစွာသောကုမ္ပဏီများ၏ စာရင်းအင်း အချက်အလက်အသေးစိတ်စိစစ်ချက်များနှင့် ယင်းတို့ လက်ဝယ်ရှိ

စတော့ခံပစ္စည်းစာရင်းတို့ဖြစ်သည်။ ကျွန်တော့်ဖခင်လေ့လာသော
ခေါင်းစဉ်များသည် အဓိကအားဖြင့် လက်တွေ့ဆန်သော်လည်း သူ၏
အာရုံစိုက်မှုသည် လျှို့ဝှက်နက်နဲမှု၏ အစွန်းနယ်နိမိတ်တွင်ရှိသည်ဟု ဆိုရမည်။
သူ၏ 'သမ္မာကျမ်း'တွင် ဈေးနှုန်းနှင့် ဝင်ငွေအချိုး၊ စီမံခန့်ခွဲမှု
စွမ်းရည်ခွဲခြမ်းစိတ်ဖြာချက်တို့ ပါကောင်းပါသည်။ သို့သော် သူသည်
ကာဘာလာကျမ်းကို လေ့လာနေသည့် ဂျူးဓမ္မဆရာတစ်ဦးဖြစ်နိုင်သလို
ဇင်ကျမ်းများကိုလေ့လာနေသည့် ဗုဒ္ဓဘာသာဘုန်းကြီးတစ်ပါးလည်း ဖြစ်နိုင်သည်။
သူ၏ အာရုံစိုက်မှုသည် ထိုမျှလောက် ပြင်းထန်သည်။ ထိုမျှလောက် စစ်မှန်သည်။
ကျွန်တော့်ဖခင် အလုပ်လုပ်နေချိန်တွင် သူသည် အပြောင်းအလဲတစ်ခုကိုခံစားပြီး
မိန်းမောခြင်းအနေအထား တွင် ရှိသည်ဟုဆိုလျှင် အနည်းငယ်ချဲ့ကားပြောသလို
ဖြစ်နိုင်သည်။ သူဝတ်နေကျ ခါကီဘောင်းဘီနှင့် ဆွယ်တာအဟောင်းတစ်ထည်ဖြင့်
သူရုံးခန်းမှထွက်လာသည့်အခါတွင် သူ့အသွင်အပြင်မှာ သူတော်စင်ကဲ့ သို့
တည်ငြိမ်နေသည်။ လက်ရှိတာဝန်နှင့် အပြည့်အဝတစ်ပြေးညီဖြစ် နေသူတစ်ဦး၏
တည်ငြိမ်မှုဖြစ်သည်။

ယနေ့အခါ အများကသိထားကြသလို ပြင်းထန်သည့်ရုပ်ပိုင်း
ဆိုင်ရာအားထုတ်မှုသည် ကိုယ်ခန္ဓာတွင်း၌ အန်ဒေါဖင်ဟု ခေါ်သည့် ဒြပ်ကို
ထုတ်လွှတ်စေသည်။ ယင်းသည် သဘာဝ အလျောက် ခံစားချက်
ကောင်းမွန်စေသည့် ဒြပ်ပေါင်းများဖြစ်ပြီး ယင်းတို့သည် နာကျင်ဝေဒနာ ကို
စုပ်ထုတ်ပစ်နိုင်သည့်အစွမ်းရှိသည်။ အချိန်ကုန်မှုနှေးသည်ဟု ထင် စေသည်။
အတိသုခကိုခံစားစေသည်။ ကျွန်တော့်ဖခင်အလုပ်တွင် နစ် မျောနေသည့်အချိန်တွင်
ပြင်းထန်သည့်စိတ်ပိုင်းဆိုင်ရာ အားထုတ်မှု သည်လည်း
အန်ဒေါဖင်ကိုထုတ်လွှတ်ခြင်း သဘောဆောင်သည်။ သူ့ကို ထိုအချိန်တွင်
လေ့လာမိခြင်းသည် ကျွန်တော့်အား ရိုးရှင်းပြီး နက်နဲသည့်
သင်ခန်းစာတစ်ခုပေးသည်။ အလုပ်ဟူသည် မညှာတာသည့် အားထုတ် မှုလိုအပ်ပြီး

ပြင်းပြသည့် စူးစိုက်မှုရှိသင့်သည်။ ထို့ပြင် ကျွန်တော်တို့ကို
စိတ်ချမ်းမြေ့မှုပေးသင့်သည်။

ကျွန်တော့်ဖခင်၏ အလုပ်ချဉ်းကပ်မှုတွင် မည်သည့်အရည်
အသွေးမျိုးပါသဖြင့် အချိန်နာရီကြာမြင့်စွာအလုပ်လုပ်ပြီး ပင်ပန်းကြီး စွာ
ဆုံးဖြတ်ချက်များချပြီးသည့်အချိန်တွင်ပင် ဘာကြောင့် မရပ်မနား
ရွှင်လန်းတက်ကြွနေသနည်း။ ကနဦးအချက်မှာ သူ ငွေအသပြာအတွက်
အလုပ်လုပ်ခြင်း မဟုတ်ပါ။ နောက်ဆုံးတွင်တော့ ငွေရလာပါသည်။ ယင်းသည်
သူ၏ စီးပွားရေးသို့ချဉ်းကပ်သည့် အမြော်အမြင်ကို အားရ ဖွယ်ရာ အတည်ပြုသည်။
ငွေအသပြာသည် ဘေးထွက်အကျိုးဆက် တစ်ခုဖြစ်သည်။ နောက်မှရသော
အကြံစိတ်ကူးတစ်ခုဖြစ်သည်။ အရေး ကြီးသည်မှာ အလုပ်၏ အခြေအမြစ်ဖြစ်သည်။
သူ၏ အတိုင်းမသိ စူးစမ်း ချင်စိတ်ကို လေ့ကျင့်ပေးခြင်း၊ သူ၏
ပိုင်းခြားစိတ်ဖြာမှုများကို ပြင်ပ စွမ်းဆောင်ရည်နှင့် ချိန်ထိုးစိစစ်ခြင်း၊
တန်ဖိုးသတ်မှတ်ချက်များနှင့် အခွင့်အလမ်းသစ်များကို ရှာဖွေတွေ့ရှိခြင်း
စွန့်စားခန်းကို ခံစားခြင်းတို့ ဖြစ်သည်။

ကျွန်တော့်ဖခင်သည် ငွေအသပြာအတွက်သာ အလုပ်လုပ် သည် ဆိုပါစို့၊
သူ၏ ကြိုးပမ်းမှုများသည် လုပ်ရိုးလုပ်စဉ်လုပ်ငန်းတစ်ခု ဖြစ်သွားပြီး
မကြာမီပျင်းရိဖွယ်ရာ အလုပ်တစ်ခုဖြစ်လာမည်။ သူ့ကို ထက်မြက်ပြီး
စိတ်ဝင်စားမှုရှိစေသည့်အရာမှာ လေးနက်ပြီး လက်ငင်း အကျိုးဖြစ်ထွန်းသော
ဉာဏ်ပိုင်းဆိုင်ရာ စိန်ခေါ်မှုဖြစ်သည်။ ထိုအပိုင်း ကဏ္ဍသည်
နေ့စဉ်ဆန်းသစ်မှုရှိသည်။

ယင်းသည် ကောင်းသောအလုပ်တစ်ခုအပေါ် အချို့လူများက
မှားယွင်းစွာထားရှိသော အလုပ်ကျင့်ဝတ်အယူအဆအကြောင်း ကျွန်တော့်
တွေ့ရှိချက်ကို ဆွေးနွေးရန်ဦးတည်စေပါသည်။

အချို့လူများက အလုပ်ကျင့်ဝတ်အကြောင်းပြောနေသည်ဟု

ထင်သော်လည်း ၎င်းတို့ တကယ်တမ်းပြောနေသည်မှာ ချမ်းသာကြွယ်ဝ ရေး ကျင့်ဝတ်သာဖြစ်သည်။ ၎င်းတို့က လုပ်အား၊ စည်းကမ်းနှင့် မဆုတ် မနစ်လို့လထုတ်ခြင်းကို မြင့်မားစွာအလေးထားသည်ဟု အခိုင်အမာ ပြောဆိုသော်လည်း တကယ်တမ်းတွင် ၎င်းတို့အလေးထားသည်မှာ ထို အရည်အသွေးများက ရယူပေးနိုင်သော ဓနဥစ္စာသာဖြစ်သည်။ ၎င်း တို့က အကျိုးအမြတ်ကို လုပ်ငန်းစဉ်ထက် လေးစားသည်။

အဆိုပါတန်ဖိုးထားမှု ပြောင်းပြန်လှန်ခြင်းကိုဆန့်ကျင်ပြီး အကျင့်သိက္ခာနှင့် အတွေးအမြင်ဆိုင်ရာ ငြင်းခုံမှုအမျိုးမျိုးပြုလုပ်နိုင် သည်။ သို့သော် ကျွန်တော်စစ်မှန်ပြီး လက်တွေ့ကျသည့် ကန့်ကွက်မှု တစ်ရပ်ကို လုပ်လိုပါသည်။ လုပ်ငန်းကိုဂုဏ်ပြုခြင်းထက် လုပ်ငန်းမှ ရလဒ် အတွက် ဂုဏ်ပြုခြင်း၏ ပြဿနာမှာ အဆိုပါဆုလာဘ်များသည် အချိန် မရွေး ပျက်ပြယ်သွားနိုင်သည်။

ယနေ့အန္တရာယ်များသော စီးပွားရေးကာလတွင် နေထိုင်သူ များအားလုံး ယင်းကိုသိထားသည်။ လူတစ်ယောက်တွင် ဘာမှ အပြစ် မရှိသော်လည်း သူ့လုပ်ငန်းကျရှုံးသွားသည်နှင့် သူသည် ယနေ့အောင် မြင်သော်လည်း နောက်တစ်နေ့ ကျရှုံးသွားနိုင်သည်။ ထက်မြက်သော စီးပွားရေးလုပ်ငန်းရှင်တစ်ဦးသည် ကမ္ဘာ့ဈေးကွက်အနေအထား ပြောင်းလဲမှုကြောင့် ကျရှုံးသူတစ်ဦး ဖြစ်သွားနိုင်သည်။

လူများအနေဖြင့် ၎င်းတို့လက်လှမ်းမမီသည့် အခြေခံအကြောင်း ရင်းများပေါ်တွင် ၎င်းတို့၏ ကိုယ့်သိက္ခာကိုယ်လေးစားခြင်းတန်ဖိုးကို ဘာကြောင့် လောင်းကြေးထပ်မည်နည်း။

သဘာဝ ကျပြီး ခိုင်မြဲသော အလုပ်ကျင့်ဝတ်သည်ပြောင်းလဲ လွယ်သော ဆုလာဘ်များပေါ်အလေးမထားဘဲ အလုပ်ကိုသာအသား ပေးသည်။ အလုပ်အပေါ်စိတ်အားထက်သန်မှု၊ အာရုံစူးစိုက်မှုနှင့် ဦးတည်ချက်တည်ကြည်လေးနက်မှုတို့ကို အလေးထားသည်။

ယင်းတို့သည် ကျွန်တော်တို့ထံမှ မည်သူကမှ မယူသွားနိုင်သည့်
တန်ဖိုးများဖြစ်သည်။

*